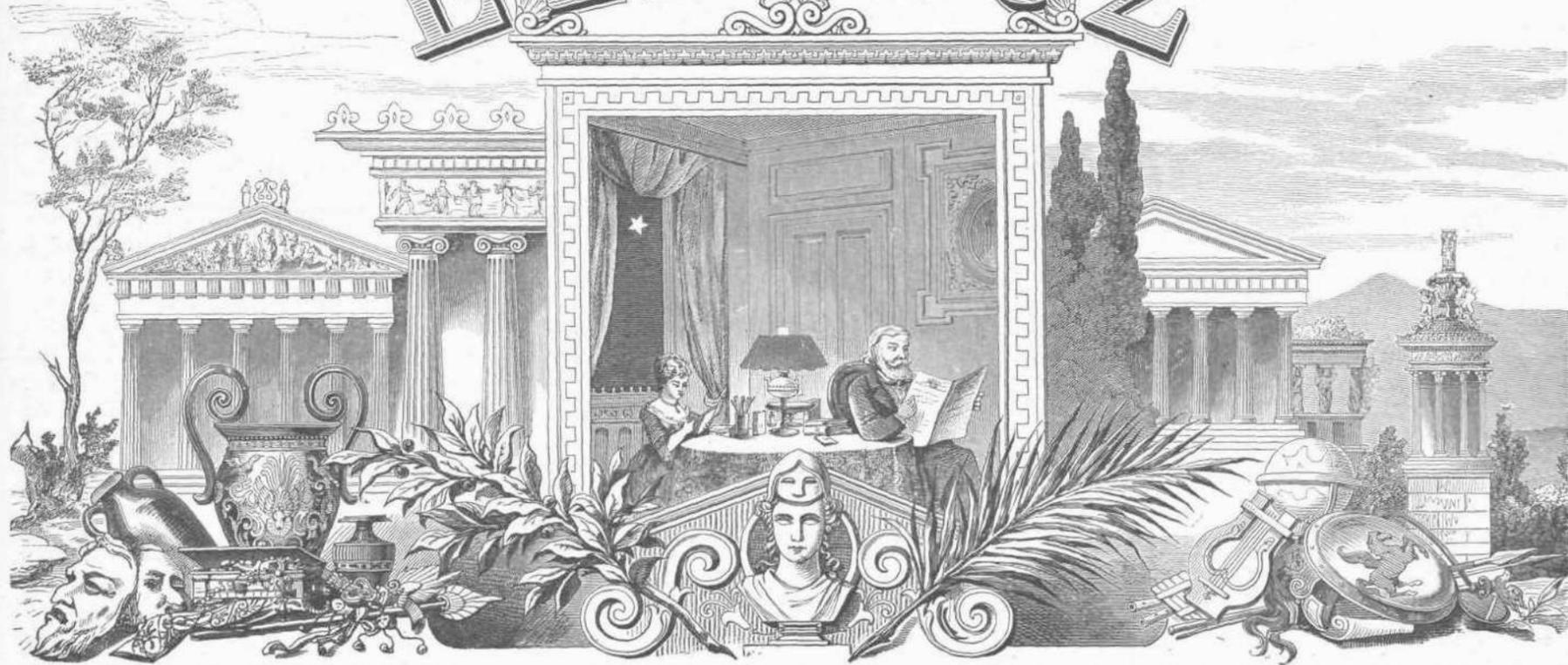

ΕΣΠΕΡΟΣ

Έτος Β΄.

Εκδίδεται
τῆ 1/13 καὶ 15/27.
ἐκάστου μηνός.

Ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ τῆ 15/27 Ἰουλίου 1882 +α

Τιμὴ ἑτησία
προσπληρωμένη
εἰς χρυσόν.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 16.

Ἄρ. 30.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ βασιλικὴ ἐπιταγὴ ἐν Κερκύρα. — Περί Ἑλληνικῶν γραμματισμῶν. — Τὸ φρούριον τοῦ Καΐρου. — Ποικιλίαι εἰκόνες ἐξ Ὀλλανδίας (συνέχεια). — Ὁ ἐνστιγματισμὸς. — Βιολάντη (τέλος). — Περί τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Δράμας. — Τὸ νέον δημοαρχεῖον ἐν Παρισίῳ. — Θήρα ἐν τῇ νοτίῳ Ἀφρικῇ (συνέχεια). — Μία τῶν πηγῶν τοῦ

Δάρτου. — Μαργαρίται. — Πολιτικὴ ἐπιθεώρησις. — Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις. — Διάφορα. — Γραμματοκρίσιον τοῦ Ἑσπέρου.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ἡ βασιλικὴ ἐπιταγὴ ἐν Κερκύρα. — Τὸ φρούριον τοῦ Καΐρου. — Ὁ ἐνστιγματισμὸς (μετὰ τριῶν εἰκόνων). — Ἡ πόλις Νυμέγη. — Τὰ ἐρεῖπια τοῦ Valkhof παρὰ τῆν Νυμέγην. — Θήρα ἐν τῇ νοτίῳ Ἀφρικῇ (μετὰ δύο εἰκόνων).

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΙΣ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΠΑΥΛΙΣ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ.

(Μετά εικόνας, ὄρα σελ. 81.)

Εἰς συμπλήρωσιν τῶν περὶ Κερκύρας ἐν τῇ προτελευταίῃ ἡμῶν τεύχει λεγθέντων παραθέτομεν σήμερον τὴν εἰκόνα τῆς βασιλικῆς ἐν Κερκύρας ἐπαύλει, τῆς διὰ τοῦ γαλλικοῦ ὀνόματος Mon repos ἐπωνομασθείσης.

Εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως τῆς Κερκύρας κεῖται τὸ προάστειον τῆς Γαρίτσις ἐν τῇ θέσει, ἐφ' ἧς τὸ πάλαι εὐρίσκατο ἡ ἀρχαία τῶν Κερκυραίων πόλις. Ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς περικαλλοῦς καὶ χλοερᾶς χερσονήσου εὐρίσκαται σήμερον τὸ βασιλικὸν ἀρχοκήπιον ἐν μέσῳ φυτείας πυκνῆς καὶ πλησίον τῆς κυανῆς θαλάσσης. Δύο εἶχον ἐκατέρωθεν λιμένας ἡ χερσονήσος αὕτη, τὸν τοῦ Ἀλκινόου (σήμερον ὄριον τῆς Γαρίτσις) ἐπωνομασθέντα οὗτος ἐκ τοῦ γνωστοῦ ὀμηρικοῦ βασιλέως τῆς χώρας τῶν Φαιακῶν, καὶ τὸν Ὑλλαικῶν (τὴν νῦν λιμνὴν τοῦ Χαλκιοπούλου), λαβόντα τὸ ὄνομα ἐκ τῆς Ὑλλήτιδος φυλῆς, ἧτις καὶ ἐν Κερκύρα ὡς καὶ ἐν ἀπασίαις ταῖς Δωρικαῖς πόλεσιν, ἐσώζετο λιαν πιθανῶς ἐκ τῶν χρόνων τῆς Κορινθιακῆς ἀποικίσεως.

Ὁ λιμὴν τοῦ Ἀλκινόου, τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁποίου μνημονεύει ὁ Θεσσαλονίκης Εὐστάθιος, ἀναφέρεται ἀνονόμως ὑπὸ τὸν Θεουκιδίδου, καλοῦντος αὐτὸν λιμένα πρὸς τὴν Ἥπειρον· ἐκλυπτοῦτο δὲ τὸ πάλαι πρὸς τὴν ἐσχάραν πολλῆ μάλλον ἢ ὡς ἔχει νῦν, διότι ἐφθασε σχεδὸν μέχρι τοῦ ἀρχαιοτάτου Μενεκρατείου σήματος, τοῦ ὑπὸ τὸ Σωφρονιστήριον κειμένου. Τῇ παρελεύσει τῶν χρόνων, χερσονήσος ἐν μέρει τοῦ λιμένος ἔξω τῆς καταρχομένης ἐκ τῶν περικειμένων ἰσχυρῶν καὶ δι' ἄλλους ἔτι λόγους, κατασκευάσθη ἐπὶ τοῦ καινοῦ ἐδάφους ἐπὶ Ἀγγλοκρατίας, καὶ σήμερον ἀπεπερατώθη, ὁ λαμπρὸς παραθαλάσσιος ὄριμος τῆς Γαρίτσις, ὁ ὠραιότερος τῶν περιπάτων, ὁ ἄγιος πρὸς τὸ ὕψος καὶ θαλαρῶν πεδίων, τὸ νῦν καλούμενον Παλαιόπολιν, ὅπου ἐκεῖτο ἡ ἀρχαία ἀγορὰ καὶ ἡ τῶν πάλαι πλουσίων Κερκυραίων συνοικία· ἐκτείνεται δὲ μέχρι τῆς τελευταίας τῆς χερσονήσου ἄκρας, τῆς καλουμένης σήμερον Πέραμα καὶ ἀποτελοῦσε τὸ στόμιον τοῦ ἀνωτέρου μνημονευθέντος Ὑλλαικοῦ λιμένος, ὅστις ἦτο τὸ πάλαι τῶν Κερκυραίων ὁ πολεμικὸς λιμὴν.

Ἡ θέα ἦτις παρουσιάζεται τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἐπὶ τῆς χερσονήσου ταύτης ἰσταμένου δὲν περιγράφεται· εἶναι θέα, ἣν πρέπει νὰ ἴδῃ τις ἰδίως ὀφθαλμοῖς ὅπως λάβῃ ἰδέαν τῆς μαγείας καὶ μεγαλοπρεπείας ἣν ἐγκλείει.

Ἐν Κερκύρᾳ.

N. Σοφιανός, Ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ.

Σ. τ. Δ. Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν σήμερον τὴν διατριβὴν περὶ Ἑλληνικῶν γραμματισμῶν τοῦ εὐπαίδετου νέου κ. Θεοδώρου Μ. Σκρινιῆ, τὴν κρηθεύσαν ὡς καλλιτέραν ἐν τῷ προκρινθέντι μνημείῳ διαγωνίσματι. Χαίρομεν ἐγκαρδίως βλέποντες νέους Ἑλλήνας καταγινομένους μετὰ τσοῦσῃς ἐπιμελείας εἰς μελέτας σπουδαίας, ἐμφανίζουσας πνεύμα θετικὸν καὶ ἐμβριθές. Εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς ἐραυθείσης διατριβῆς ἀπεστάλη ἦδη τὸ βραβεῖον, κομψὸν Λεύκωμα Γραμματισμῶν.

Ἐξιότιμη Κύριε Συντάκτα.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 24 φύλλου τοῦ Ἐσπεροῦ, προκαλεῖτε τοὺς βουλομένους εἰς διαγωνισμὸν ἐπὶ τοῦ περὶ Ἑλληνικῶν γραμματισμῶν θέ-

ματος. Ὅθεν προσέρχονται κατ' ὄνα προσφέρω μικρὸν τινα λίθον πρὸς τὸ ὄλον οικοδόμημα, εὐελπιστῶν ὅτι θέλατε ἀποδεχθῆ αὐτὸν ὡς τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας, ἀναγοιζόμενος ὅτι εἶναι ἔργον μαθητοῦ εὐρισκομένου εἰσεῖτι ὑπὸ τὸ θάρος τῶν σπουδῶν σου. Ἐπιστέλλω δ' ὑμῖν ἐκ χωρῶν, αἰτίνας ἔσπειρον τὸν σπέρμα τῶν Ἑλληνικῶν γραμματισμῶν διὰ τοῦ Κόδμου τῶν, ἔδωκαν τὰς περισσοτέρας ὑποθέσεις τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας, χωρὰ αἰτίνας διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιμειξίας καὶ τῆς θουματουργοῦ ὀνομασίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀνεδείχθησαν ἀπ' αἰῶνων χωρὰ καθαρῶς Ἑλληνικαί, παραλαβούσαι ἐν σπαργάνοις τὸν χριστιανισμὸν, ἀνέπτυσαν καὶ διέδωσαν αὐτὸν διὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐλπίζετε ἴσως καὶ παρ' ἐμοῦ ἐλαχίστην καλλιπέριαν λόγον ἐπὶ τοῦ ἔργου θέματος τῶν Ἑλληνικῶν γραμματισμῶν, ἀλλὰ φεῦ! συμβαίνει τὸ ἐναντίον, τὴν γλῶσσαν τῶν Χρυσοστέμων καὶ Δαμασκηνῶν διεδέχθη ἡ γλῶσσα τῶν Ἀράβων Καλιφῶν ἐφ' ἧς καὶ οἱ λοιποὶ ὀλιγοὶ ἐναπομείναντες ἑλληνοπαῖδες εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην, ἵνα διδασκώμεθα τὴν γλῶσσαν μας εἰς τὰ λόγια τῶν φιλοπόνων καὶ δραστηρίων Ἱησοῦτων ὡς γλῶσσαν νεκράν. Ὅλιγος χρόνος ἔτι καὶ ὁ Ἑλληνας, περιηγούμενος τὰς χώρας ταύτας κινούμενος ἢ ἀποθνήσκων τῆς πείνης, μὴ δυνάμενος νὰ εὐρῇ ἀνθρώπον παρὰ τοῦ ὁποίου νὰ ζητήσῃ ἄρτον ἑλληνοῦ, καὶ νὰ τὸν ἐνοήσῃ· εἰσελευσεται ὑπὸ τοὺς θόλους τῶν ἱερῶν ναῶν σου, ὅπ' αὐτοὺς τοὺς θόλους τῆς ἀγίας Σιών, ἀλλ' οὔτε λέξιν ἀκούσει τῆς μελωδικῆς γλώσσης τῶν Πολεμίων, ἀλλὰ τὴν λαρυγγίφωνον τῶν Βεδουϊτῶν καὶ τὴν θάρβαρον τῶν Σουθῶν, καὶ τότε ἴσως ἐξυπνήσωμεν πάλιν ἀναλύοντες δὲ χημικῶς τὸ αἶμα τῶν ὀμοφύλων καὶ ὀμοθρήσκων κατοίκων, ἀνακαλύψομεν διὰ εἰδὸν ἀραβόφωνος Ἑλλήνων, ἀλλ' ἔσται ἀργά. Σήμερον ὑπάρχει ἐλπίς διότι εὐρίσκαται μικρὸς σπινθὴρ, καὶ ἐὰν ἐπιτηδεῖα εὐεργετικῆ χεῖρ θέσῃ καταλλήλως τὸ ἔναυσμα, καὶ ἡ ζωογόνος φλόξ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀναλάμψῃ ὡς τὸ πρῖν.

Ἀφίνον ἄλλοις ἱκανοῖς ἵνα μελετήσωσι τὴν σπουδαίαν ταύτην ὑπόθεσιν, ἄρχομαι τοῦ ἐπὶ σκοπῶν θέματος, ἐξαιτούμενος τὴν ἐπιείκειαν τῶν ἀναγνωστῶν. Ἡ σύστασις τῶν ταχυδρομίων, γνωστὸν ἦδη ὑπάρχει, ὅτι εἶναι ἀρχαιοτάτη. Ἐπειδὴ ὁ νεώτερος πολιτισμὸς προσπαθεῖ πάντοτε, πᾶν ὅ,τι παρελάθει ἐκ τῆς ἀρχαιότητος νὰ τὸ καλλιεργήσῃ καὶ προαγάγῃ πρὸς τὸ τέλος, ἐπέφερε τὴν αὐτὴν καλλιέργειαν καὶ πρόσθετο εἰς τὸν διοργανισμὸν τῶν ταχυδρομίων, καὶ, προλαμβάνων τὰς δυναμένας νὰ ἐπέλθωσι καταχρήσεις πρὸς ἐλάτῃν τοῦ δημοσίου διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κεκαυνομένων ταχυδρομικῶν τελῶν, ἐπενοήθη ἡ σύστασις τῶν γραμματισμῶν. Καὶ πρώτη ἡ Ἀγγλία ἔδωκε τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐκδόσα κατὰ τὸ 1840 τοὺς ταχυδρομικοὺς φακέλλους (enveloppes postales) χαρτῶντας ὑπὸ τοῦ MULREADY, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐξέδωκε καὶ τὰ κινητὰ γραμματισμῶν φέροντα ὡς ἐμβλημα τὴν προτομὴν τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας. Ἀμέσως τ' ἄλλα ἔθνη ἐμμήθησαν τὸ παράδειγμα αὐτὸ, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1843 ἀνεφάνησαν τὰ τῆς πόλεως Ζυρίχης, τὰ τῆς Γενέβης τὸ 1844, τὰ τῆς Βασιλείας (ἐν Ἑλβετίᾳ) τὸ 1845, τὰ τῆς Βρασιλείας τὸ 1843, τὰ τῆς Φινλανδίας τὸ 1848, τὰ τῆς Γαλλίας τὸ 1849 κτλ. τῶν ὁποίων σήμερον ἡ ἀπόκλισις διὰ τοὺς ἐραστάς τῶν γραμματισμῶν καθίσταται δυσκολωτάτη. Καὶ ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸ 1860, ὀπουρικῆ προτάσει, μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ αὐτῆς, παρεδέχθη τὴν εἰσαγωγὴν τῶν γραμματισμῶν εἰς τὰ ταχυδρομεία τοῦ κράτους.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ γραμματισμῶν, ἐκτός τῆς ὀφελείας τὴν ὁποίαν παρέχουσι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταχυδρομίων, παρουσιάζουσι συνάμα ὡς καλλιτέχνημα τὴν καλλιδοσίαν τοῦ ἔθνους ὅπερ ἀνήκουσι, διὰ τοῦτο ἔδει καὶ ἡ Ἑλλὰς, πρῖν ἢ ἀποφασίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γραμματισμῶν αὐτῆς ν' ἀναθέσῃ τὴν σύνθεσιν αὐτῶν εἰς ἀνδρας εἰδήμονας καὶ καλλιτέχνας, οἵτινες ὑπέβαλον διάφορα σχέδια, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξελέγει σχεδίον παριστῶν ἐν τῷ μέσῳ τὴν προτομὴν τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος Α', ὅπισθεν δὲ ταύτης μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ θεῖου Παρθενῶνος, τοῦ ἀμμήτου ἀριστοργήματος τοῦτου τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης καὶ μεγαλοφυίας, ἄνωθεν δὲ φέροι τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀξίας εἰς λεπτά, κάτωθεν δὲ πάλιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἀξίας γεγραμμένον ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν ἀναγινώσκουσι τις τὰς λέξεις "Ἑλλ. Γραμμ." Διετάχθη ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν ὡς δοκίμιον, εἰς σχῆμα ἐπίμηκας ὀρθογώνιον, καὶ εἰς ὀκτὸ τάξεις· τὰ χρώματα δὲ εἰσὶ κυανῶν, ροδόχρουν, ἐρυθρῶν, πράσινων, μαύρων, φαιῶν, αἰθῶν καὶ κίτρινον.

Ἄλλ' ἂν καὶ ἐκδοῖται αὕτη εἰχὼν ἀρκητὴν καλλονὴν, ἀπεφασίσθη ὁ μετασχηματισμὸς αὐτῆς, ὡς ἀκολουθεῖ· ὡς ἐμβλημα φέροι τὴν κεφαλὴν τοῦ Κερδῶφου Ἐρμού, κάτωθεν δὲ τὴν ἀξίαν εἰς λεπτά, καὶ ἄνωθεν τὰς λέξεις "Ἑλλ. Γραμμ." καὶ ἔχει σχῆμα παραλληλογραμμίου. Ὁ τύπος δ' οὗτος διατηρεῖται μέχρι σήμερον, καὶ πάντες ὀμολογοῦσι τὴν τελειότητα τῆς τέχνης, καὶ ἔνεκα τούτου κοσμοῦσι δι' αὐτοῦ τὰς προμετωπίδας τῶν τοιοῦτων συλλογῶν.

Ἡ Ἑλλὰς ὅμως μὴ ἔχουσα τότε καταλλήλους τεχνίτας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γραμματισμῶν αὐτῆς, ἐξετύπωσε τὰ πρῶτα αὐτῆς κατὰ τὸ 1860 (καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ 1861 ὡς τινες λέγουσιν), εἰς τὸ νομιματοκοπιῶν τῶν Παρισίων.

Κατὰ τὸ ἔτος δὲ 1861 ἤρχισεν αὕτη νὰ ἐκτυπώσῃ τοιαῦτα καὶ ἐν Ἀθήναις.

Μεταξὺ τῶν τῆς ἐν Παρισίοις ἐκτυπώσεως καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος διαφορὰ·

Α'. Τὰ τῶν Παρισίων εἰσὶ λεπτεῖς καὶ καθαρωτάτῃς ἐκτυπώσεως, ὅλη, ἔργον ἀποδεικνύον ὅτι ὁ τεχνίτης ἐπέστρεψε μεγάλην προσοχὴν καὶ ἐπιτηδεύειν, ἐνῶ τὰ τῶν Ἀθηνῶν, ὡς παρὰ πάντων παρατηρεῖται, στεροῦνται τοῦ τοιοῦτου πλεονεκτηματος.

Β'. Τὰ ἐν Ἀθήναις φέρουσι ὀπισθεν, ἐξαιρέσει τῶν τῶν ἐνός, δύο, καὶ τρίακοντα λεπτῶν, εἰς μεγάλους ἀριθμοὺς τὴν ἀξίαν αὐτῶν, διατηροῦντα τὸ αὐτὸ χρῶμα τοῦ γραμματισμοῦ, ἐνῶ τὰ τῆς Παρισίων ἐκτυπώσεως εἰσὶ λευκά.

Γ'. Τὰ ἐν Παρισίοις ἐκδοθέντα εἰσὶν ἐπτὰ τάξεις, ἐνῶ τὰ ἐν Ἀθήναις εἰσὶν ἐννέα, ὅπως ἐκθέτω αὐτὰ εἰς τὸν ἀκολουθοῦντα κατάλογον.

Τὰ ἐν Γαλλίᾳ ἐκτυπώθεντα εἰσὶ ἀξίας, σχήματος, καὶ χρώματος ὡς ἀκολουθοῦσι·

- 1. λεπτὸν καστανόχρουν.
- 2. λεπτά αἰθῶν.
- 5. " πράσινων.
- 10. " χρυσοειδῆς (orange).
- 20. " κυανῶν.
- 40. " ἰάνθινον ἐπὶ κυανῶν.
- 80. " ροδόχρουν.

Τὰ δ' ἐν Ἀθήναις, τῶν ὁποίων παραλλάσσει ὁ χρωματισμὸς καὶ ἡ ποιότης τοῦ χάρτου κατόπιν διαφόρων ἐκδόσεων, εἰσὶν ἀξίας, σχήματος, καὶ χρώματος, ὡς ἀκολουθοῦσι·

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΪΡΟΥ.

(Μετά εικόνας, ὄρα σελ. 84.)

Ἡ προσοχὴ τοῦ κόσμου ὄλου εἶναι σήμερον ἐστραμμένη πρὸς τὴν Αἴγυπτον, τὴν ἀρχαίαν χώραν τῶν Φαραῶν, τὴν περιβλεπτοὴν καὶ ιστορικωτάτην. Ἐν τῷ προλαβόντι ἡμῶν τεύχει ἐδημοσιεύσαμεν τὴν εἰκόνα τῆς Πλατείας τῶν Προξένων ἢ τοῦ Μεγμέτ Ἀλλ' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν ἣ διεδραματίσθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας σκηναὶ ἄγρια καὶ φρικώδεις κατὰ ἀθῶν κατοίκων· σήμερον δὲ παρουσιάζομεν τοὺς ἀναγνώστῃς ἡμῶν τὴν εἰκόνα θέσεως ἱστορικῆς ἐν Αἴγυπτῳ, ἐν ἣ πρὸ ἐτῶν πολλῶν διεδραματίσθησαν αἰματηρὰ ὀσώτους σκηνὰ πλὴν ἄλλου εἶδους. Εἶναι τὸ φρούριον τοῦ Καΐρου, ἔθνα, ὡς γνωστὸν, ἐν ἔτει 1811 ἔλαβε χώραν διαταγὴν τοῦ τολμηροῦ Μεγμέτ Ἀλλ' ἡ σφαγὴ τῶν κατὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἀντιστρατεύομένων Μαμελούκων. Διὰ παντός μέσου ἦθελον ὁ ἰσχυρὸς ἐκείνος ἡγεμὸν ν' ἀπαλλαγῇ τῶν ὀχληρῶν πραιτωριανῶν του, οἵτινες ὡς ἄλλοι γενίτσαροι ἐξήττησαν νὰ ἐπιβάλλωσιν αὐτῷ τὴν θέλησιν των· δι' ἐνός κτυπήματος ἐπενόησε νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ ἀτίθασον καὶ στασιαστικὸν ἐκείνου σῆμα, τὸ ὁποῖον παρεμπόδιζε τὰς κινήσεις του. Ἐν συμπόσει ἐν τῷ φρουρίῳ τοῦ, ἐν ᾧ συνεκάλεσε τοὺς ἀρχηγούς τῶν Μαμελούκων, ἐφώνησαν αὐτοὺς ὄλου, στερωσάσας αὐτὸν μὴ ἐξουσίαν του καὶ ὄσας μάλιστα αἰματηρῶν τῶν ἄλλῃ διδασκτικώτατον εἰς τοὺς ἐθελούς του. Τὸ πρᾶκτικόν αὐτοῦ διαφόρου οἱ διάφοροι ἱστορικοὶ ἐξήγησαν, οἱ μὲν ἀποκαλέσαντες αὐτὸ προδοσίαν καὶ ὄλον, ἄλλοι δὲ ἀνακηρύξαντες αὐτὸ κατόρθωμα ἀνδρῶς μεγαλεπήδου, ὅστις διὰ τῶν μετὰ ταῦτα πράξεων ἀπέδειξε ὅτι ἐκίδετο καὶ ἐφρόνιζε περὶ τῆς χώρας, ἣν εἶχε κληρῆ νὰ διοικήσῃ.

Ἐν τῷ κέντρῳ σχεδὸν τοῦ φρουρίου τοῦτου ὑπάρχει τζαμίον, ἐκτισμένον κατὰ τὸ σχέδιον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγίας Σοφίας· καλεῖται τοῦτο τὸ τζαμίον τοῦ Μεγμέτ Ἀλλ', ὅστις καὶ ἤρξατο τῆς ἀνεγέρσεως αὐτοῦ, ἧτις μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐπερατώθη. Ἐν αὐτῷ ἐπέφη ὁ Μεγμέτ Ἀλλ', καὶ πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦτο τέμενος ἔρχονται κατ' ἔτος οἱ ἐκ τῆς Μέκκας ἐπιστρέφοντες προσκυνεῖται καὶ φέρουσι τὸν πέπλον τῆς Καάβας, ὃν ἀποθέτουσιν ἐνταῦθα ὅπως τὰ τεμάγια αὐτοῦ διανεμηθῶσι τοῖς πιστοῖς ἢ τοῖς ἀντικειμενα λαμβάνουσι τὴν ροδόχρουν ἐκείνην χροιάν, τὴν ἰδιόζουσαν τῇ Αἴγυπτῳ. Ἐνίστα μέντοις ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἀνέμου ὑφῶνται νέφη ἄμμου, σχηματίζοντα ὡς παχυσίαν, ατακτόχρουν ὀμίχλην εἰς τὸν ὀρίζοντα. Ὁ θέλων νὰ ἴδῃ τὸ ὄλον πανόραμα τοῦ φρουρίου ἔδον ν' ἀναβῇ τὸν λόφον Μοκατάμ τὸν δεσπόζοντα ἐλευθέρως τὰ πέριξ, ἀλλ' ἡ ἀνάβασις εἶναι κοπιώδης καὶ αὐτοὶ οἱ ὀδηγοὶ πείθονται μόνον ἀντὶ καλῆς ἀμοιβῆς νὰ συνοδεύωσι τὸν περιηγητὴν.

Ἐν τῷ κέντρῳ σχεδὸν τοῦ φρουρίου τοῦτου ἡ θέα ἐπὶ τῆς πόλεως μετὰ τζαμίαι καὶ τοὺς μιναρέδες τῆς, ἐπὶ τοῦ ἐλικειοῦς μέντοις Νεῖλου, ἐπὶ τῆς ἀπεράντου ἐρήμου τῆς Λιβίας, καὶ μακρόθεν ἐπὶ τῶν πυραμίδων εἶναι ὠραιότατη, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν ὄσιν τοῦ ἡλίου, ὅτε τὰ ἀντικείμενα λαμβάνουσι τὴν ροδόχρουν ἐκείνην χροιάν, τὴν ἰδιόζουσαν τῇ Αἴγυπτῳ. Ἐνίστα μέντοις ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἀνέμου ὑφῶνται νέφη ἄμμου, σχηματίζοντα ὡς παχυσίαν, ατακτόχρουν ὀμίχλην εἰς τὸν ὀρίζοντα. Ὁ θέλων νὰ ἴδῃ τὸ ὄλον πανόραμα τοῦ φρουρίου ἔδον ν' ἀναβῇ τὸν λόφον Μοκατάμ τὸν δεσπόζοντα ἐλευθέρως τὰ πέριξ, ἀλλ' ἡ ἀνάβασις εἶναι κοπιώδης καὶ αὐτοὶ οἱ ὀδηγοὶ πείθονται μόνον ἀντὶ καλῆς ἀμοιβῆς νὰ συνοδεύωσι τὸν περιηγητὴν.

Ἐν τῷ κέντρῳ σχεδὸν τοῦ φρουρίου τοῦτου ἡ θέα ἐπὶ τῆς πόλεως μετὰ τζαμίαι καὶ τοὺς μιναρέδες τῆς, ἐπὶ τοῦ ἐλικειοῦς μέντοις Νεῖλου, ἐπὶ τῆς ἀπεράντου ἐρήμου τῆς Λιβίας, καὶ μακρόθεν ἐπὶ τῶν πυραμίδων εἶναι ὠραιότατη, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν ὄσιν τοῦ ἡλίου, ὅτε τὰ ἀντικείμενα λαμβάνουσι τὴν ροδόχρουν ἐκείνην χροιάν, τὴν ἰδιόζουσαν τῇ Αἴγυπτῳ. Ἐνίστα μέντοις ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἀνέμου ὑφῶνται νέφη ἄμμου, σχηματίζοντα ὡς παχυσίαν, ατακτόχρουν ὀμίχλην εἰς τὸν ὀρίζοντα. Ὁ θέλων νὰ ἴδῃ τὸ ὄλον πανόραμα τοῦ φρουρίου ἔδον ν' ἀναβῇ τὸν λόφον Μοκατάμ τὸν δεσπόζοντα ἐλευθέρως τὰ πέριξ, ἀλλ' ἡ ἀνάβασις εἶναι κοπιώδης καὶ αὐτοὶ οἱ ὀδηγοὶ πείθονται μόνον ἀντὶ καλῆς ἀμοιβῆς νὰ συνοδεύωσι τὸν περιηγητὴν.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΝ ΔΕΛΤΑΡΙΟΝ

Carte-Correspondance.

Καὶ ὄλιγον κατωτέρω μικροτέροις γράμμασι·

"Ἐνταῦθεν τίθεται μόνον ἡ ἐπιγραφή·

L'adresse seule doit être mise de ce côté de la carte."

Τὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ χάρτου περιβάλλοντα ὑπὸ κυανῆς ταινίας ἀναχρησιμοποιεμένης ὑπὸ λευκῶν μικροσκοπικῶν γραμμῶν.

Ταῦτα, Κύριε συντάκτα, συλλέξας μεταδίδω ὁμῖν καὶ τοῖς ἀξιότιμοις ἀναγνώστῃς τοῦ Ἐσπεροῦ, εὐχόμενος ἵνα ἄλλοι ἀναπληρωσῶσι τὰ ἐλλείποντα.

Ἐγγραφον ἐν Βηρυτῷ τῆς Συρίας τῇ 8/20 Ιουλίου 1882.

Θεόδωρος Μ. Σκρινιῆ.

ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΠΙ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟΥ

ΕΔΑΦΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΘΕΙΣΑΙ.

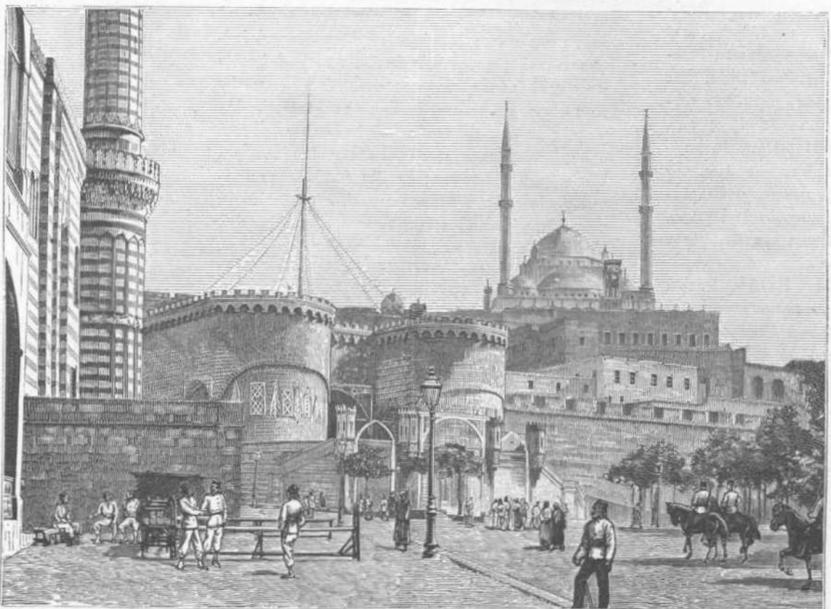
Ἐπὶ τῆς κυρίας Μ. Ε. ΖWAANSWYK. (Μετά εικόνας, ὄρα σελ. 88.) (Συνέχεια· ὄρα προηγ. τεύχος.)

Ἡ θέα ἀπὸ τοῦ χωρίου Στάδαν, ὃ οἱ ἐγχοίριον ὀνομάζουσι Βαλκιάς, εἶναι μαγευτικὴ πόλις.

Ἐνώπιον ἡμῶν κεῖται ἡ χαριεστάτη χωρίον Λέντ ἐν μέσῳ πυκνῆς φυτείας μετὰ κομψὸν αὐτοῦ κωδωνοστάσιον τῆς νέας ἐκκλησίας· ἀριστερὰ βλέπομεν τὴν γέφυραν καὶ δεξιὰ ἀνασφύεται ὁ ὀφθαλμὸς ἡμῶν ἐπὶ τοῦ γραφικωτάτου χωρίου Οογ, περὶ τὸ ὁποῖον εἰς χλοερὰς πηδιάδας βόσκουσι ἑκατοντάδες ἀγελάδων. Αἱ οἰκίαι τοῦ χωρίου τοῦτου ἐν μέσῳ τῶν δένδρων καὶ τῆς φυτείας φαίνονται ὡς μικρὰ νησίδια. Μακρόθεν ὡς περιπέφουσα τὴν ὄλην εἰκόνα ὑφῶνται διπλὴ σειρὰ λόφων, ἐπὶ τῆς μίαι τῶν ὁποίων καταφαίνεται τὸ χωρίον Νήλ, ὃ ἡ ἐκκλησία ἐκλύει πρὸ πάντων τὰ ἐλλήματα διὰ τὸ ὕψηλόν καὶ καταφανές τῆς θέσεως· ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας σειρᾶς τῶν λόφων εὐρίσκαται ἡ κομψὸς Κλέθ, περὶ ἧς κατωτέρω.

Παρατηρῶν τὸς οὗτος τὴν Νυμέγγιν ἀπὸ τοῦ ἐνός μέρους καταλαμβάνεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἴδῃ καὶ τὸ ὄλον πανόραμα αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἀνίπεραν ὄχθης. Τὸ ἐνταῦθα εὐρισκόμενον πέρασμα διευκολύνει τὴν μετάβασιν ἡμῶν. Ἡ λέμβος εἶναι εὐρύχωρος, καλῶς διασκευασμένη μετὰ καθίσματα, καὶ ἡ διόβασις τοῦ ποταμοῦ δι' αὐτῆς εἶναι εἰς ἄκρον εὐχάριστος. Μόλις ὄλιγον ἀπομακρυνόμενος τῆς ὄχθης μετ' ἐκπλήξεως βλέπει τις ἐμφανίζομένην τὴν μεγαλοπρεπῆς πανόραμα τῆς πόλεως Νυμέγγης, τοῦ Oppidum Batavorum τοῦ Τακίτου, τοῦ Castellum Noviomagum τοῦ Καίσαρος. Πόσας σκέψεις γεννᾷ ἡ θέα τῆς ἀρχαίας ταύτης πόλεως, ἧτις εἶδεν ἡμέρας λαμπρὰς καὶ εὐτυχίας, εἶδεν ὅμως καὶ ἡμέρας πένθους καὶ δυστυχίας! Ἄλλ' ἦδη ὁ πορθηθεὶς ἀνεύρεσε τὴν ἄλυσαν καὶ εὐρισκόμεθα ἐπὶ τῆς ἄκρας τῆς γέφυρας, ἣν παριστᾷ ἡ ἡμέτερα εἰκόνα. Ἐν τῷ κήρῳ τοῦ φιλοῦμένου ἐνοδοχείου τοῦ πλησίον τοῦ τόπου τῆς ἀποβάσεως ἡμῶν εὐρισκόμενον, ἀναπαυόμεθα ὄλιγον ὅπως γενθόμενος τῆς ὄντως μοναδικῆς θέας. Ἐνώπιον ἡμῶν πρὸς τ' ἀριστερὰ κεῖται τὸ FALKENHOF, ἐνταῦθα VALKHOFF λεγόμενον, περὶ τοῦ ὁποίου κατό

Ταῦτα πάντα βλέπομεν καθήμενοι ἐν τῇ εὐσεμίᾳ τοῦ ξηνοδοχείου κήπου. Πράγματι τοιαύτη ὥρα μεστὴ ἀρχαίων ἀναμνήσεων εἶναι τερνιστάτη διὰ πάντα ἄνθρωπον, μὴ καταληφθέντα ὑπὸ τοῦ θανατοῦς ὕλισσος καὶ διατηροῦντα ἐν αἰσθηματῶν τὴν ποιήσιν καὶ διὰ τὰς καλονόας τῆς φύσεως. Καταλαμβάνομενοι ὑπὸ τῆς μαγείας ταύτης καὶ τὸν ἀπὸν ληγνοῦμεν καὶ τὸν ἠλεκτρισμὸν. Διὰ καὶ σπαύδομεν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν οὐχὶ μακρὰν κειμένων ἐρείπιων τοῦ VALKHOF, οὗ ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν. Ἀπὸ τοῦ χωρίου Στάδεν ἀνέρχεται ὁδὸς ἀνωφερῆς καὶ ἐπίνοσας, τὸ ὄρος τῶν ἰσθμῶν λεγομένη, Προχωροῦντες διαβαίνομεν πλησίον ὕψηλοῦ τείχους, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου ἀκούονται φωναὶ ἀνθρώπων καὶ γέλωτες εὐθυμούντων καὶ νέων ἀνθρώπων. Τὸ ακουρόπὸν τοῦτο τείχος περιβάλλει Παρθενωγοῦσιον, διευθυνομένον ὑπὸ καλοκρατῶν, ἐκδιωχθεῖσαν ἐκ Γερμανίας. Αἱ καλοκραταὶ αὐταὶ ἠγόρασαν τὸ παλαιὸν οἰκοδόμημα, ὅπερ ἄλλοτε ἐχρησίμευεν ὡς λέσχη καὶ εὐσεύσασαν παρθενωγοῦσιον ἄριστον, ἐν ᾧ ἐκπαίδευοντο αἱ θυγατέρες τῶν καλλιτέρων τῆς πόλεως καὶ τῶν περὶ οἰκογενεῶν. Φθάσαντες εἰς τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ εἰσερχόμεθα πρὸς τὴν ἀριστερὰ διὰ μεγάλης κηλιδιωτῆς πόλης εἰς τὸ VALKHOF, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1803 ἐγένετο κήπος ἀημοτικός. Ὀλίγα ἀκόμη δῆματα καὶ ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν τὰ ἐρείπια τοῦ παρεκκλησίου τοῦ ἄλλοτε φρουρίου. Ἐν μέσῳ τῶν πυκνοφύλλων δένδρων, ὅπου πλείστα ὄσα πτηνὰ φάλλουσι καὶ περὶ αὐτῶν, τὸ ἀρχαῖον τοῦτο ἐρείπιον παριστᾷ θέαν ἐλευστικὴν καὶ ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην ἄλλο ἐρείπιον τοιοῦτου εἶδους ἐν Γερμανίᾳ, τὸ τῆς μονῆς HEISTERBACH παρὰ τὸν Ῥήνον. Ἐν τῇ λεγομένῃ παρεκκλησίᾳ τῶν Ἐθνικῶν, ὀλίγον ἐκεῖθεν ἀπέχοντι, διατηροῦνται διάφοροι ἀρχαιότητες, ἅς ἐπιδεικνύει ἀπόμαχος τις στρατιωτικῆς, κεκοσμημένος διὰ πολλῶν παραστάσεων.

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ.

Ἡλίαν Γράλιον, ὅστις ἀναγορευθεὶς δοῦξ τῆς Κλέθης ἐγένετο ὁ πρόγονος τῶν ἡγεμόνων τῆς χώρας ταύτης. Ὁ Γράλιος εἶναι ὁ Lohengrin τοῦ μουσοργγοῦ Ῥιχάρδου Βάγνερ. Ἐρχονται κατόπιν ἡμέραι ζοφερᾶι, ἡμέραι καταστροφῆς. Τὸ φρούριον κατασκάφη. Ἄλλ' ὁ Κάρολος ὁ Μέγας ἀνήγειρεν αὐτὸ πάλιν, καὶ ἐν ἔτει 774 τὸ οἰκοδόμημα ἀνέστησεν ὡς φοινῆς ἐκ τῆς τέφρας, ὅστε ὁ Ἐγγυάρτος, ὁ τοῦ μεγάλου ἡγεμόνος γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ καὶ ιστοριογράφος, ἐν τῇ βίῳ αὐτοῦ τοῦ Καρόλου τοῦ Μεγάλου, ὀνομάζει αὐτὸ palatium operis egregii καὶ Regiam domum miri et incomparabilis operis. Ἐπὶ Καρόλου τοῦ Μεγάλου τὸ VALKHOF εἶδεν ἡμέρας λαμπρᾶς, ἡμέρας φωτοδόλους· διότι ὁ μεγαλοπρεπὴς ἐκεῖνος ἡγεμὸν εὐχάριστος διέμενεν ἐν ταύτῃ καὶ πλείστα ὅσα αυτοκρατορικὰ αὐτοῦ διατάγματα χρονολογοῦνται ἐκεῖθεν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Λουδοβίκος ὁ Εὐσεβὴς καὶ οἱ ἄριστοι αὐτοῦ διάδοχοι διέμενον ἐνταῦθα μετὰ τῆς λαμπρᾶς αὐτῶν ἀλλῆς κατ' ἐξοχὴν κατὰ τὸ Πάσα.

πολιορκίας καὶ ἐφόδου. Τίς ὁ κτίσας τὸ φρούριον τοῦτο ἄγνωστον συνήθως ἀπαδίδεται τοῦτο εἰς τὸν Καίσαρα, ἀλλ' ἂν ὁ Καίσαρ ᾖναι ὁ πρῶτος ὁ ἐπὶ τῶν ἐρείπιων ἑγχορῶματος φρούριον κατασκευάσας εἶναι ἀμφίβολον, καθότι ἀναφέρεται ἐνταῦθα οἰκοδόμημα ἑγχορῶν τῶν Βαταῶν. Ὅποιοιδήποτε θέδιοι εἶναι οἱ ἐπὶ τοῦ φρουρίου εἰς τῶν πρώτων θεμελιωτῶν αὐτοῦ, ὡς ἀποδεικνύει καὶ τὸ λατινικὸν ποίημα, οὗ ὁ πρῶτος στίχος ἔχει οὕτω:

“Fundator Julius Caesar castris fuit hujus.”
(Ὁρα Smetius Χρονικά σελ. 8).

Μετὰ τὸ αὐστηρῶς ιστορικὸν τοῦτο πρόσωπον, τὸ ἀνακαλοῦν ἡμῖν πολεμικὰ ἔργα καὶ ὄξαν, ἐμφανίζεται ἡμῖν εἰκὼν χαρίσασα, ἡ τῆς ὡραίας Βεατρικῆς (ἢ Ἐλφας) θυγατρὸς τοῦ Θεοδοωρικοῦ, τοῦ διοικητοῦ τῆς Κλέθης καὶ τῆς Νομέγης. Ἡ εὐσεβὴς αὕτη νεάνις, ἥτις διέμενεν ἐν τῷ VALKHOF, ὑπανδρεύθη ἐν ἔτει 713 τὸν ἱππότην

ἡ αυτοκράτειρα Θεοφάνη Αὐγούστη*) ἐν ἔτει 990, τὸ δὲ σῶμα αὐτῆς μετακομίσθη εἰς Κολωνίαν, ἔνθα μετὰ πολλῆς πομπῆς καὶ ἐν μέσῳ γενικοῦ πένθους ἐτάφη.

Ἀφ' οὗ τὸ φρούριον ἐν ταῖς ἐπιδρομαῖς τῶν Νορμάνων πολλὰ ὑπέστη καὶ σχεδὸν κατεργμῶθη, ἀνεκαινίσθη πάλιν ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος Φρειδερίκου τοῦ Ἐρυθροπόγωνος ἐν ἔτει 1155. Εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀνακαινίσεως ταύτης ἐχαράχθη λατινικὴ ἐπιγραφή, ἥτις μετὰ πολλὰς περιπετειὰς εὐρίσκειται σήμερον ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ δημαρχεῖου τῆς Νομέγης. Ἐν VALKHOF ἐγενήθη ἐν ἔτει 1164 ὁ αυτοκράτωρ Ἐρρίκος ὁ Δ', υἱὸς τοῦ Ἐρυθροπόγωνος.

Ἐν ἔτει 1387 τὸ φρούριον παρέστη μάρτυς συμβάντος μεγάλου ἐνταῦθα συνομιλήθησεν ὁ δοῦξ Γουλιέλμος συνθήκην συμμαχίας μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ῥιχάρδου, συμμάχιας ἥτις μεγάλας ἔσχε συνεπείας ἐπὶ τῆς τύχης τῶν μερῶν τούτων.

Τὸ VALKHOF εἶδεν ἐν τῶν τειχῶν αὐτοῦ καὶ τὸν αἰμοφόρον δοῦκα τῆς Ἀλβανίας, ὅστις ἦλθεν ἐνταῦθα ὅπως ὑποδεχθῆ τὴν Ἄννην τῆς Αὐστρίας, σύζυγον τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας Φιλίππου, καὶ διέμενεν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Καὶ μέχρι μὲν τοῦ ἔτους 1794 διατηρεῖτο τὸ οἰκοδόμημα, ἀρχαῖον πάντοτε καὶ σεβαστὸν· ἀλλὰ τῇ 1794 κατέστρεψαν οἱ Γάλλοι τὸ μεγαλοπρεπὲς κτίριον, καταρριφάντες καὶ τοὺς ὡραίους κορινθιακοὺς κιονίσκους, οἵτινες ἐκόσμουσαν τὸν ναῦν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὅλον οἰκοδόμημα εἶχε καταστῆ εὐτοιμόρροπον ἀπεραισθή νὰ καταδαρσθῆ τὸ φρούριον, ὅπερ καὶ ἐγένετο τὴν 19 Φεβρουαρίου 1796. Ἡ περιοχὴ ὀλόκληρος ἐπωλήθη ἀντὶ 90 χιλιάδων ὀλλανδικῶν φλωρινίων, ὑπὸ τὸν βῆτον ὄρον νὰ διατηρηθῶσι τὰ ἐρείπια τῶν δύο ναῶν καὶ ὁ κήπος,

ὁ τὸ φρούριον περιβάλλων, νὰ μείνῃ ἐς αἰὶν ἰδιοκτησία τῆς πόλεως Νομέγης. Ἐν ἔτει 1803 ἐφωτοβήσαν τὰ ὡραία δένδρα, τὰ κινύζοντα σήμερον τὴν περιοχὴν, καὶ τῇ 1830 ἐσχεδιάσθη ὁ κήπος ὡς σήμερον ἐμφανίζεται τῇ περιηγητῇ.

Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν γωνίαν ταύτην τῆς γῆς ποικίλα καὶ σπουδαῖα ιστορικὰ συμβάντα διαδραματίσθησαν, φαινὰ καὶ ἐνδοξα

*) Ἡ Θεοφάνη Αὐγούστη, καὶ Θεοφανία λεγομένη, ἦτο θυγατὴρ τοῦ βυζαντινοῦ αυτοκράτορος Ῥωμανοῦ Β', καὶ τῆς διαδοχῆς Θεοφανῆς, ἥτις ἐν ἔτει 963 ἐφύγευεν αὐτὸν καὶ ἐν ἔτει 989 ἐφύγευεν καὶ τὸν δευτέρου σύζυγόν τῆς τὸν Νικηφόρον Φωκά. Ἐπομένως ἡ Θεοφάνη ἦτο ἑλληνικῆς βασιλέως, γεννηθεῖσα τῇ 960. Τῇ 972 ἐν ἡλικίᾳ 12 μόλις ἔτην ὑπανδρεύθη τὸν Γερμανὸν αυτοκράτορα Ὅθωνα τὸν Β'. ἐν Ῥώμῃ, ἐν εἰλικνὸν διὰ τοῦ κάλλους τῆς καὶ τῆς λίαν ἐπιμελοῦς αὐτῆς ἀνατροφῆς. Ἐν ἔτει 980 ἐγένετο υἱόν, τὸν Ὅθωνα Γ', ὅστις ἐνεκα τῆς ἐκτάκτου αὐτοῦ εὐφρίας ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Mirabilia mundi τῇ 981 συνώθησε τὸν σύζυγόν τῆς εἰς Ἴταλιαν, ὅθεν μετὰ τὸν ἐν ἔτει 984 ἐπισυμβάντα θάνατον αὐτοῦ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Γερμανίαν ὡς ἀντιβασιλέως καὶ κηδεμόνου τοῦ ἀνήλικου υἱοῦ τῆς, ἐν ἀνέβρεψε κατ' ὅλα ἡλικιστί. Ἐν ἔτει τέλος 990, ἡ κατ' ἄλλους 991, ἀπέβησεν ἐν Νομέγῃ ἐν τῇ βῆτι φρουρίῳ τῇ 15 'Ιουλίου.

ἀφ' ἐνός ἀλλὰ καὶ ζοφερὰ καὶ θλιβερὰ ἀφ' ἑτέρου, καὶ ἐὰν ἐξερχομένους ἐκ τοῦ παρεκκλησίου Καρόλου τοῦ Μεγάλου δὲν περιέρριν ἡμᾶς ἀκτινοβόλος οὐρανὸς καὶ δὲν ἐφαίδρυνε τὰ βλέμματα ἡμῶν θέα ὡραία καὶ μαγευτικὴ, μετὰ δυσκολίας θὰ ἀπηλλαιτμήμα τῆς θλιβερᾶς τῶν ἀρχαίων χρόνων ἐντυπωσιώσεως.

(Ἐπειτα συνέχεια καὶ τέλος.)

ἩΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ.

Ο ΕΝΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΟΣ.

(Μετὰ εἰκόνων.)

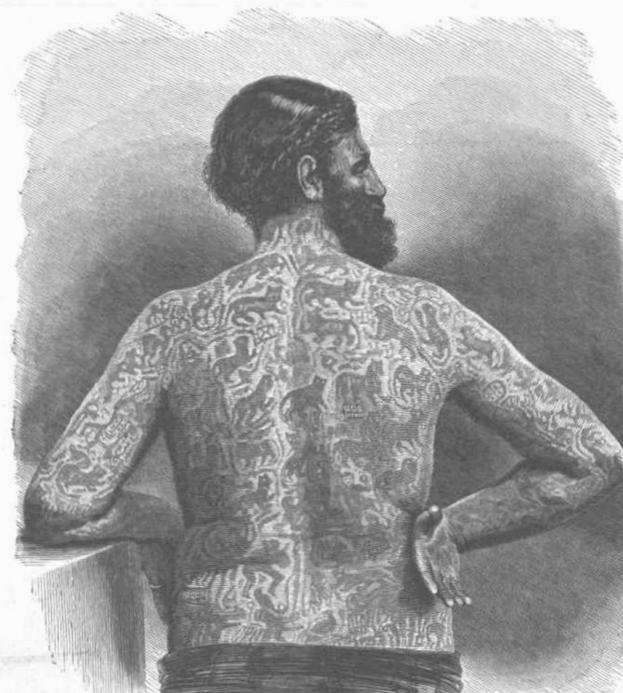
Ἡ παράστασις σημείων καὶ συμβόλων ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος εἶναι ἔθιμον διαδεδομένον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου, κυρίως δὲ εἰς ἔθνη ναυτικά. Τὰ σημεία ταῦτα καὶ σύμβολα εἶναι διαφόρων εἰδῶν, ἀνάγονται δὲ συνήθως εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀνθρώπου· οὕτω π. χ. στρατιωτῶν ἔχουσι ἀπεικονισμένα ἐπὶ τοῦ στήθους ἢ τῶν βραχιόνων αὐτῶν διασταυρούμενα ξίφη, ναυτῶν ἀγκύρας ἢ πλοῖα, κρησποῖλα πελέκεις ἢ κεφαλὴν βοῦς. Ἐν χρόνοις ἀρχαιοτέρους καὶ ἀνωμαλοῦς ἐχρησίμευον τὰ σημεῖα ταῦτα ὡς εἶδος διαβατηρίου ἢ ὡς ἀναγνώρισις, ἔστιν ὅτε εἰς τοὺς ὁδοιποροῦντας ἐργάτας ὡς εἰσητήρια εἰς τὰ πανδοχεῖα, ὅπου ἐγένοντο δεκτοὶ ὄψεαν μόνον ἢ τὸ δεῖνα ἢ τὸ δεῖνα σημαῖον καὶ σύμβολον φέροντες. Πολλὰκι αἱ παραστάσεις αὐταὶ εἶχον σημασίαν θρησκευτικὴν· προσκυνητὰ μεταβαίνοντες εἰς τοὺς ἁγίους τόπους ἐχάραττον σταυροὺς ἐπὶ τοῦ στήθους ἢ τῶν βραχιόνων. Τὸ ἔθιμον τοῦτο σώζεται καὶ σήμερον ἐν τῷ Τυρόλῳ, ἔνθα ἄνθρωποι ἐκ τῆς κατωτέρας ἐργατικῆς τάξεως ἔχουσι ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν κεχαραγμένας εἰκόνας ἁγίων ἢ ἄλλα σύμβολα θρησκευτικά.

Τὸ ἔθιμον εἶναι πανάρχαιον· ἤδη ὁ Μωϋσῆς ἀπαγορεύει τοῖς Ἰουδαίοις τὸ χαράττειν σημεῖα ἐπὶ τοῦ δέρματος· ὁ ἡμέτερος Ἡρόδοτος ἀναφέρει περὶ τοῦ ἔθιμου τοῦτο ὡς ἐπιχρησθέντος παρὰ ταῖς Ἰνδικαῖς φυλακῆς χάριν στολισμοῦ τοῦ σώματος. Ἀεὶν κατὰλληλον πρὸς ἔκφρασιν αὐτοῦ δὲν ἔχομεν δυστυχῶς ἐν τῇ ἡμέτερᾳ γλώσσῃ· μέχρι δ' εὐρέσεως καταλληλοτέρας ἐνομιλάμεν καλὸν νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν λέξιν “ἐνστιγματισμός”. Ἡ γαλλικὴ λέξις tatouage ὡς καὶ ἡ Γερμανικὴ tätowiren παράγονται ἐκ τῆς Ἰνδικῆς λέξεως tattat, τῆς ἐμφανισθεῖς τὸν ἄρσενον, ὃν ποιεῖ τὸ ἐργαλεῖον κατὰ τὴν χάραξιν τοῦ δέρματος.

Ὁ ἐνστιγματισμὸς εἶναι κατὰ φυσικὸν λόγον συνηθέστερος παρὰ τοῖς λαοῖς, τοῖς ὀλιγώτερον τὸ σῶμα αὐτῶν καλύπτουσιν· ἐν τούτοις ὅμως ἀπαντᾷται καὶ παρὰ τοῖς κατοικοῖς τῆς βορείου Σιθηνίας καὶ παρὰ τοῖς Πέρσας, οἵτινες ὡς γνωστὸν καλύπτουσιν ἐπιμελῶς τὸ σῶμα.

Τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη σχεδὸν ἐντελῶς καθήργησαν τὸ ἔθιμον τοῦτο.

Δύο εἶσι τὰ εἶδη τοῦ ἐνστιγματισμοῦ· τὸ μὲν γινόμενον διὰ γραμμῶν ἀπλῶν, εὐθειῶν ἢ καμπυλῶν, τὸ δὲ διὰ τῆς παραστάσεως ποικίλων εἰκόνων ἀνθρώπων, ζώων, φυτῶν, τεράτων, φαντασιωδῶν μορφῶν κ. τ. τ. Ἡ κλασικὴ οὕτως εἰπεῖν χώρα τοῦ ἐνστιγματισμοῦ εἶναι ἡ ἀνατολικὴ Ἀσία καὶ αἱ νῆσοι τῆς νοτίου θαλάσσης. Εἰς τὰς νήσους ταύτας μεταχειρίζονται πρὸς

Ὁ ΑΛΒΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ.

τοῦτο κόνιν ἄνθρακος ἐκ ξύλου ἢ καρούσι ἀναμεμιγμένην μετὰ ἐλαίου. Τὸ μίγμα τοῦτο εἰσάγεται ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα διὰ ξέσου ἐργαλείου ἐν εἴδει κωνῆς. Εἰς τὰς Μαρκησίας νήσους ὄνυχας ἔχων εἶναι πλούσιος καὶ ἀριστοκράτης, μὴ ἔχων ἀνάγκη νὰ μετέρχεται ἔργον θάνατον. Τὸ ἔθιμον τοῦ ἐνστιγματισμοῦ διατηρεῖται ἐπὶ τῶν ἀποκέντρων Μαρκησιῶν νήσων μέχρι σήμερον· ἐν ταῖς λοιπαῖς ὅμοις νήσοις τῆς Πολωνίας ἐξαλείφεται τοῦτο ὁσμῆμα χάρις κυρίως εἰς τὰς παραστάσεις τῶν ἱεραποστόλων.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΤΩΝ ΜΑΡΚΗΕΙΩΝ ΝΗΣΩΝ.

ΧΕΙΡ ΕΝΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΕΝΗ.

καὶ κατόπιν κατὰ τὸ σχέδιον γίνεται ὁ ἐνστιγματισμός. Ἡ ἐγγεῖρησις εἶναι λίαν ὀδυνηρὰ καὶ πολλὰκι οἱ ὑποβαλλόμενοι εἰς αὐτὴν λιποθυμοῦσι ἐκ τοῦ πόνου· ἐνίοτε ἐπέργεται καὶ φλόγωσις τοῦ δέρματος θανατηφόρος. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου γίνεται ἡ ἐγγεῖρησις κατὰ τμήματα, χαρρατομένης πρῶτον τῆς μῖας εἰκόνας καὶ μετὰ παρέλευσιν χρόνου τῆς ἄλλης καὶ οὕτω καθεστῆς. Οἱ Μασοὶ τῆς Νέας Ζελανδίας ἔχουσι τὴν φιλοτιμίαν νὰ μὴ ἐκπέμψωσι

κρανὴν κατὰ τὴν ἐγγεῖρησιν· πολλὰκι πρὸς κάλυψιν τῶν φωνῶν συγγενεῖς ἢ φίλοι ἢ καὶ ἱερεῖς περισταναὶ τὸν ὑποβαλλόμενον εἰς τὸν ἐνστιγματισμὸν καὶ φάλλουσι ἄσματτα θρησκευτικὰ δυνατῇ τῇ φωνῇ. Ὁ ἐνστιγματισμὸς ἄρχεται συνήθως ἐνεργούμενος κατὰ τὸ 12^{ον} ἢ καὶ 15^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ διαρκεῖ μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἐνίοτε δὲ καὶ μέχρι γήρατος. Τὴν ἐγγεῖρησιν ἐνεργοῦσι συνήθως τεχνίται ἐπιτήδειοι ἢ καὶ ἱερεῖς. Οἱ κάτοικοι τῶν Μαρκησιῶν νήσων εἶναι οἱ τὰ μάλιστα συνεθίζοντες τὸν ἐνστιγματισμὸν. Ὁ περιηγητὴς LANGSDORF ἐν τῷ “Περὶ πῶς τῆς γῆς” διηγῆται, ὅτι παρ' αὐτοῖς ἐπικρατεῖ ἡ μεγαλειτέρα συμμετρία περὶ τὰ σημεῖα καὶ τὰς γραμμάς. Καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς κεφαλῆς τὰ ἄτριχα μέρη φέρουσι παραστάσεις. Εἰς τοὺς βραχίονας καὶ εἰς τοὺς πόδας αἱ γραμμά εἰσι ποτὲ μὲν παχύτεραι ποτὲ δὲ λεπτότεραι παρακολουθοῦσαι μετ' ἀνατομικῆς ἀκριθείας τὰς ἀρτηρίας, τὰς φλέβας καὶ τοὺς μῦς. Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς μῖας τῶν εἰκόνων ἡμῶν καὶ αἱ χεῖρες τῶν κατοίκων τῶν Μαρκησιῶν νήσων εἶναι ἐξωγραφισμένα μετὰ πλείστης ὁσμῆς ἐπιμελείας. Ἐκαστος δόκτωλος ἔχει ἰδίαν παράστασιν,

ὅστε ἡ ὅλη χεὶρ φαίνεται κεκαλυμμένη διὰ χειροκτίου. Τοὺς ὄνυχας διατηροῦσιν οἱ ἄριτοι ἐκείνοι μακροὺς εἰς ἐνδοξίαν, ὅτι ὁ τοιούτους ὄνυχας ἔχων εἶναι πλούσιος καὶ ἀριστοκράτης, μὴ ἔχων ἀνάγκη νὰ μετέρχεται ἔργον θάνατον. Τὸ ἔθιμον τοῦ ἐνστιγματισμοῦ διατηρεῖται ἐπὶ τῶν ἀποκέντρων Μαρκησιῶν νήσων μέχρι σήμερον· ἐν ταῖς λοιπαῖς ὅμοις νήσοις τῆς Πολωνίας ἐξαλείφεται τοῦτο ὁσμῆμα χάρις κυρίως εἰς τὰς παραστάσεις τῶν ἱεραποστόλων.

Ἐνστιγματισμοὶ πράγματι τεχνικὸι ἐκτελοῦνται ἐν Ἰαπωνίᾳ, ὅπου μετ' οὐ πολλὸ ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐξαλείψῃ τὸ ἔθιμον τοῦτο τῆς βαρβαρότητος. Ἡδὴ ἡ κυβέρνησις τῆς Ἰαπωνίας ἐμπόδιον ἀυστηρῶς τὰς τοιαύτας ἐγγεῖρησεις. Σώματά τινά Ἰαπώνων φέρουσι παραστάσεις καλλιτεχνικὰς εὐειδῶν γυναικῶν, ἥρώων, ἀνέμων, πτηνῶν, θρακόντων. Περὶ τοῦ ἔθιμου τοῦτο ἐν Βιρμανίᾳ ἀναφέρει ὁ περιηγητὴς BASIAN τὰ ἑξῆς· Δύο εἶναι τὰ εἶδη τοῦ ἐνστιγματισμοῦ ἐν Βιρμανίᾳ, τὸ μέλαν καὶ τὸ ἐρυθρὸν. Τὸ πρῶτον εἶναι κοινὸν καὶ

γίνεται χάριν στολισμού· τὸ δεύτερον ἔχει οἰονεὶ θρησκευτικὴν σημασίαν γινόμενον πρὸς ἀποτροπὴν βασανίας καὶ νόσου. Ὁ μέλας ἐνοτιγματισμὸς κοστίζει μόνον 12 φράγκα· ὁ ἐρυθρὸς δὲ μὴν πολυτελέστερος καὶ ἀπαιτεῖ προπαρασκευῆν μεγάλην. Εἶναι δὲ τοσοῦτον ὀδυνηρὸς ὥστε πολλὰκις ἀναγκάζονται νὰ δίδωσιν εἰς τὸν ὑπισταμένον τὴν ἐγχείρησιν μεγάλην δόσιν ὀπίου πρὸς καταπράυνσιν τῶν ἀλλοτρίων.

Δείγμα ἐξείρατον Ἰαπωνικοῦ ἐνοτιγματισμοῦ ἦτο τὸ τοῦ Ἀλθανοῦ Κωσταντῆ, τυχουδιώκτου τινὸς ὅστις ἀρχαιολογισθεὶς ἐν Ἰαπωνίᾳ καὶ ἐνοτιγματισθεὶς περιῆλθε τὴν Ἀμερικὴν ἐνθα ἐπιδεικνόμενος ἐπὶ ἀνομιῆς. Τὰ σημεῖα τοῦ Ἀλθανοῦ τούτου, οὗ τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν, ἐξήρασαν ἐπισταμένους ὃ ἐν Βιέννῃ ἱατρὸς Καπόζης, ὅστις καὶ τὰ περιέγραψεν. Ἐκτείνονται ταῦτα ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος ἐξαρταίε τῆς βίνας καὶ τοῦ πέλματος τῶν ποδῶν· εἶναι χρώματος θαλίου κυανοῦ, εἰς τινὰ μέρη ἐρυθροῦ, καὶ ἐπιειργασμένα μετὰ πολλῆς τέχνης κατὰ σχεδίων ὅπως πρωτότυπον. Ἀπεικονισμένα εἶναι διάφορα ζῶα, ὄπλα, ἄνθη, θρηματικὰ γράμματα κυρίως εἰς τὰς παλάμιας καὶ ἐπὶ τῶν δακτύλων. Τὸ ὄμμα οὐδεμίαν ὑπέστη ἀλλοίωσιν, ἀλλ' εἶναι ἀπαλὸν καὶ λεπτόν, καὶ ἡ ἀφὴ διατηρήθη οἷα ἦτο. Λέγεται ὅτι διὰ τὴν τεχνικὴν ταύτην ἐγχείρησιν ἐδαπανήθησαν τρεῖς ὀλόκληροι μῆνας. Βλέπομεν τις τὸν ἄνδρα τοῦτον γυμνὸν νομίζει ὅτι ἔχει ἐνώπιόν του ἄνθρωπον κεκαλυμμένον διὰ ποικιλοχρῶν κομφοῦ τῆς τέχνης.

Ὡς πρὸς τὴν καταγωγὴν τοῦ εἴμου τούτου γνωρίζομεν ὅτι ἐν τῇ Πολωνίᾳ ὁ ἐνοτιγματισμὸς εἶναι καταγωγῆς θρησκευτικῆς. Ἡ ἐγχείρησις, δοῦναι οἱ Πολωνοὶ, ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν Θεῶν καὶ δέον νὰ ἐπιβάλληται εἰς πάντας· διὸ καὶ ναῦται Εὐρωπαῖοι ἀρχαιολογισθέντες ὑποβάλλονται εἰς αὐτήν. Συνήθως ἀπεικονίζονται παρὰ τοῖς λαοῖς ἐκείνοις σαυραὶ ἢ ἰχθύες ἢ καὶ σύμβολα τεθνεώτων. Τέλος δὲ καὶ ἡ ἱεροδικαστικὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὸν ἐνοτιγματισμὸν, καθότι κακοῦργοι καὶ κλέπται φέρουσι πολλὰκις σημεῖα ταῦτα ἐπὶ τοῦ σώματος των. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίδος ἀκόμη ἐνεχάρτασαν ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν νεκρῶν κακῆς διαγωγῆς ἀποβαλλομένων ἐκ τῶν τάφων τοῦ στρατοῦ ἀνδρῶν τὰ γράμματα B. C. (bad character), ἵνα ἐμποδίσῃ αὐτοὺς νὰ καταταχθῶσιν ὡς ἐθελονταὶ ἐν ἄλλῃ τινὶ πόλει. Ἐν Γαλλίᾳ διατηρεῖται μέχρι σήμερον ἡ ἔξις τοῦ ἐνοτιγματίζεσθαι τὰ γράμματα T. F. (travaux forcés) εἰς τὸν ὄμιον τῶν εἰς εἰρκτὴν καταδικασθέντων κακούργων.

BIOΛΑΝΤΗ.

Διήγημα.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Κατὰ τὴν συνδιάλεξιν ταύτην εὖρον τὴν Βιολάντην πολὺ ὀμηλικιωτέραν ἢ ἄλλοτε· ἀλλὰ τοῦτο ἀντὶ τὴν ἀναπαύσιν τὰς ἐλπίδας μου, με κατεράρατε πολὺ, διότι ἐσυλλογίζομαι ὅτι ἂν ἡ νεανίς ἤσθαιτο δι' ἐμὲ συμπάθειάν τινα, θὰ ἦτο οὐχὶ ὀμηλικιωτέρα, ἀλλὰ μάλλον συνεσταλμένη εὐρισκομένη μετ' ἐμοῦ κατὰ μόναν. Τοῦτο με κατέστησε σύννοον νὰ σιωπήσω.

Μετ' ὀλίγον ἐπροφθάσαν τὸς λοιποὺς συνοδοιπόρους ἡμῶν. Ἡ Βιολάντη πλησιάζασά με μὲν εἶπε ταπεινῆ τῇ φωνῇ·

— Πόσον εἶσθε σοβαροί; Τί συλλογίζεσθε; Σὰς ὀσαρεστέε ἐτι ἐγὼ εἶμαι τόσον εὐθυμος;

— Ὡ, ὀσοποσὸν Βιολάντη, ἀπήνητρα ἐγὼ σχεδὸν ἐντρομος, μὴ νομίζετε τοῦτο· μὴ ἀποδίδετε εἰς τὴν σιωπὴν μου τοιαύτην σημασίαν. Ὁ Θεὸς νὰ σὰς διατηρήσῃ τὴν εὐθυμίαν καθ' ὅλον τὸν βίον σας!

— Νὰ πιστεύσω εἰς τὴν εἰλικρινεῖαν τῆς εὐχῆς σας ταύτης; με ἠρώτησε μειδιῶσα.

— Τὸ ἀξιῶ νὰ ἐκφράξῃτε τοιαύτην προσεληκτικὴν ἀμφιβολίαν; εἶπον ἐγὼ.

— Σὰς πιστεύω, σὰς πιστεύω, ἀπήνητρα ἡ Βιολάντη, καὶ διὰ τὴν ἀνταμιψὴν τὴν καλὴν ἡμῶν προαίρεσιν σὰς δίδω ἔτι ἐπιθυμῶνται.

Καὶ ἐκλέξασα ἐν τῶν λαμπροτέρων ἴων καὶ μίαν ὀφραισοτάτην ἀνεμῶνην μοὶ προσέφερε τὰ ἄνθη. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐπαρουσιάσθησαν ἐνώπιον ἡμῶν ἐν καμῆ τῆς ὁδοῦ οἱ λοιποὶ συνοδοιπόροι μας.

Ἡ χαρὰ μου ἐπὶ τῶ πολυτιμῶν δώρῳ τῆς Βιολάντης δὲν διήρκασεν ἐπὶ πολὺ, καθότι εὐθὺς τὸ ἔσπερας παρετήρησα εἰς καὶ ὁ Βίκτωρ ἐκράτει εἰς τὰς χεῖράς του τινὰ τῶν ἀνέμων, τὰ ὅποια εἶχε συλλέξει ἡ Βιολάντη. Μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ, πολλοῦ χρόνου ἔμαθον ὅτι τὰ ἄνθη ἐκείνα ἡ νεανίς εἶχε δώσει εἰς τὴν μαρκησίαν, ἀφ' ἧς σχεδὸν διὰ τῆς βίας τὰ εἶχαν ἀποσπᾶσι ὁ Βίκτωρ.

Ὁ καιρὸς ἦτο καλὸς, καὶ ἀπερασίσθη ν' ἀναχωρήσωμεν, ἡ Βιολάντη καὶ ἐγὼ, μετὰ δύο ἐβδομάδας διὰ τοῦ ἐξ Ἀμβούργου ἀποπλέοντος ἀτμοπλοίου εἰς Ἀμερικὴν. Ἡ Βιολάντη εἶχε πάλιν ἀνακτῆσαι τὸ συνεσταλμένον αὐτῆς ὄφρα· ἦτο ἐντελῶς ἀπρόσιτος. Ἡ καρδιά τῆς ἔμενε τρόπον τινὰ ἀποκελαιωμένη, καὶ ὅπως ὀσοεξήγητος καθίστατο ἡ συμπεριφορὰ τῆς. Σώζονται ἀκόμη παρ' ἐμοῦ σημεῖωσις τινὲς ἐκείνων τῶν ἡμερῶν, ἐνθα περιέγραψον τὰς διαφόρους ἐντυπώσεις μου ἐνώπιον τῆς μουστριώδους νεανίδος, ἣν πολλὰκις παρωμοιάζω πρὸς Ἀθηνᾶν ἢ πρὸς Ἄρτεμιν.

Ὅλιγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἡμῶν ἐπεριπάτουσιν πρῶταν τινὰ εἰς τὴν παραλίαν, τὴν Ὀδύσσειαν ἐν τῇ θύλακί μου ἔρχομαι. Ἡμῶν μόνος με τοὺς συλλογισμοὺς μου· αἴφνης ἤκουσα ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μου, ἐκ τοῦ μέρους ὀπου ὄψοτο ἡ ἀκτὴ, ὀμιλίαν· ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ Βίκτωρος, τῆς μαρκησίας καὶ τῆς Βιολάντης. Ἡ μαρκησία εἶποσα ὅτι ἡ παρουσία τῆς ἦτο ἀναγκαῖα ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀπέλθε καὶ ὁ Βίκτωρ καὶ ἡ Βιολάντη ἔμειναν μόναι. Ἐγὼ εἶχον μείνει ἄφαντος καὶ ἄκων ἡναγκάσθη νὰ ἀκούσω τὸν διάλογον.

— Ἡ ἀπόφασίς σας λοιπόν, νὰ μὰς ἐγκαταλείψητε, εἶναι ἀμετάσπαστος; Αὐταὶ ἦσαν αἱ πρῶται λέξεις ἃς ἤκουσα ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Βίκτωρος. Ἡ φωνὴ του ἐπρόδιδεν ἀνοπομονησίαν καὶ ἀποθάρρυνσιν. Τούναντίον δὲ ἡ φωνὴ τῆς Βιολάντης εἶχε τὴν ἀποφασιστικὴν καὶ καθαρὸν, καὶ εὐθὺς ἐκ τῶν πρώτων αὐτῆς λόγων ἐνόησα ὅτι προθύμως ἐδέχετο τὴν ἐπιχειρημένην ἐξήγησιν.

— Ἀπορῶ, ἀπήνητρα, πὸς μ' ἐρωτᾶτε. Πρὸ πολλοῦ ἐγνωρίζετε ὅτι τοιαύτη ἦτο ἡ ἀπόφασίς μου.

— Τὸ ἐγνωρίζω, καὶ ὅμως μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς ἤλπιζον ὅτι ἤθελατε ἀλλάξει γνώμη. Σήμερον παρουσιάζεσθε ἡ στιγμὴ νὰ σὰς ἴδω κατὰ μόναν καὶ διὰ τοῦτο σὰς ἐρωτῶ.

— Πρὸς τί; Ἔχετε μουσικὸν τι νὰ μοὶ ἀνακοινώσητε;

— Ταῦτα ἔλαγε με τὴσιν ἀπλότητα, με τὴσιν ἀδιαφορίαν ἡ Βιολάντη, ὥστε μέχρι σήμερον εἶτι δὲν δύνανται νὰ ἐνοήσω πῶθεν ἤρῶσθι ὁ

Βίκτωρ τὸ θάρρος νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ὀμιλίαν.

— Ἀναχωρεῖτε ἄνω θλίψεως; ἠρώτησε πάλιν ὁ Βίκτωρ.

— Τοῦτο ὄχι, ἀπήνητρα ἡ νεανίς. Δὲν εἶμαι ἀγνώμων καὶ πάντοτε θὰ ἐνθυμούμαι ὕμιας καὶ τὴν μητέρα σας μετ' ἀγάπης.

— Καὶ τοῦτο λέγετε τοσοῦτον ψυχρῶς;

— Τὸ λέγω ἴσως ψυχρῶς, ἀλλὰ θερμώτατα τὸ αἰσθάνομαι, καὶ ἐὰν ἤθελον νὰ ἴδῃτε ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἄλλως ἤθελατε ἐξηγήσει τοὺς λόγους μου.

— Ὡ! εἶπεν ὁ Βίκτωρ μετὰ μικρὰν σιωπὴν· σὰς, Βιολάντη, σὰς ἴδετε ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ἀναγνώσσετε ἐν αὐτῇ ὅτι πᾶσα ἄλλη γυνὴ ἤθελα πρὸ πολλοῦ ἐνοήσαι· ἀφῆρατε λοιπόν νὰ σὰς ὀμολογήσω . . .

— Ἀρκεῖ, μαρκησίε, διέκοψεν αὐτὸν ἡ Βιολάντη· ὅτι ἄλλη γυνὴ θὰ ἦναι ἐνόησα καὶ ἐγὼ πρὸ πολλοῦ. Ἀλλὰ περὶ τοῦ οἱ λόγοι.

— Ὅχι, ὄχι, Βιολάντη, εἶναι ἀδύνατον νὰ γνωρίζετε τὰ πάντα, εἶπεν ἐπιμένον ὁ Βίκτωρ, ἴσως μόνον ὑποθέτατε . . .

— Παύσατε, μαρκησίε, παύσατε, παρακαλῶ συνδιάλεξιν, ἦτις δι' ἀμφοτέρους ἡμᾶς εἶναι ἐπιπονος. Ἔστε θέθιας, ὅτι ἡ προτιμησίς σας με καθιστᾷ ὑπερήφανον· θὰ ἔχημ δὲ εὐτυχίς ἐάν . . .

— Ἐάν; . . . ἐπανέλαβαν ὁ Βίκτωρ μετὰ σπουδῆς.

— Ἐὰν ἤσθαιμι ἐν ἐμοὶ τὴν ἀξίαν νὰ καταστήσω ὕμιας εὐτυχῆ, ἀπήνητρα ἡ Βιολάντη. Ἀλλὰ καλῶς γνωρίζω ὅτι τοιαύτην ἀξίαν καὶ δύνανται δὲν ἔχω.

Ἐνόησα ἀμέσως τί ἐσημῖνον οἱ λόγοι οὗτοι, ἀλλ' ὁ Βίκτωρ, τετυφλωμένος ὑπὸ τοῦ ἔρωτος δὲν ἠνόησε.

— Καὶ διατί, ἠρώτησε, δὲν δύνανται νὰ ἦμαι μαζί σας εὐτυχῆ;

Ἡ Βιολάντη ἐσιώπησε· φανερόν ἦτο ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ νέου τῆς ἦτο ὀχληρὰ, διότι με φωνὴν προδίδουσαν ἀνοπομονησίαν ἀπήνητρα μετ' ὀλίγον.

— Περιττὸν νὰ ἐπιμένητε, διότι καὶ ἂν ὕμιας ἔχετε τὴν ἀπατηλὴν ἰδέαν ὅτι δύνασθε νὰ ἦσθε εὐτυχῆς μαζί μου, ἐγὼ ὅμως, σὰς τὸ ὀμολογῶ εἰλικρινῶς, οὐδέποτε θὰ ἦμαι εὐτυχῆς ἐνταῦθα. Μόνον ἐν τῇ πατρίδι μου δύνανται νὰ ζῆσω. Θέλετε λοιπόν νὰ ἐξαγοράσητε τὴν εὐτυχίαν σας διὰ τῆς δυστυχίας μου;

Ἡ τοιαύτη γλώσσα ἦτο καθαρῶτα· ἀλλ' ὁ Βίκτωρ δὲν κατεπίθετο εἰσέτι, καὶ εἶπεν ἀμέσως·

— Βιολάντη, σὰς ἀκολουθῶ εἰς τὴν πατρίδα σας· σὰς ἀκολουθῶ παντοῦ ὀπου θέλετε. Ἡ ἐλαχίστη ἐπιθυμία σας θὰ ἦναι δι' ἐμὲ νόμος, θὰ ἦναι εὐαγγέλιον.

— Καὶ ὅμως, εἶπεν ἡ Βιολάντη, ἐν τῇ ἱερῇ βιβλίῳ, τὸ ὀποῖον ἀναφέρεται, λέγεται· ἡ γυνὴ ν' ἀκαλουθήσῃ τὸν ἄνδρα τῆς. Θέλετε σὰς νὰ ἀνατρέψητε τοῦτο;

— Ναι, χάριν ὕμων.

— Κύριε μαρκησίε, εἶπε τότε ἡ Βιολάντη με φωνὴν ἦσυχον ἀλλ' ἀποφασιστικὴν. Παρατήρησα τὴν ἰδέαν ταύτην. Τοῦτο δὲν γίνεται, δὲν γίνεται κατ' οὐδένα τρόπον. Διὰ τὴν ἀνάγκην εἰς ἄνδρα ἔπρεπε νὰ τὸν ἀγαπῶ ὀπως ἡ μήτηρ μου ἠγάπησε τὸν πατέρα μου· ἀλλ' ἐγὼ — μὴ με παρεξηγήσατε — ἐγὼ δὲν σὰς ἀγαπῶ οὕτως. Ὡς φίλον μου, ὡς ἀδελφόν μου σὰς δέχομαι, ἀλλ' ὡς σύζυγον οὐδέποτε!

Καὶ μετὰ ὀλίγας στιγμὰς ἐξηκολούθησεν ἡ νεανίς με τὴν συνήθη αὐτῆς γλυκύτητα·

— Ἡ μήτηρ σας δὲν ἔρχεται ἀκόμη· ἄς μεταθῶμεν εἰς ἀναζήτησίν τῆς.

Καὶ ἡ συνδιάλεξις ἔλαβε τέλος.

Ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὄρας ἔμεινα προσηλωμένος ἐπὶ τοῦ καθίσματός μου, ἀφ' οὗ ἀμφοτέρω εἶχον ἀπέλθει, καὶ ἐξήρουν νὰ τακτοποιήσω τὰς ἀκέειας μου. Βαθυρῶδον συνήλθον ἀπὸ τὴν ἐντόπωσιν, ἦν μοὶ εἶχαν ἐμπόησει ὁ διάλογος, καὶ διὰ τοῦ χωρίου Ὀδῆκ, ὀπως μὴ δώσω ὀπονοίας τῆς παρὰ τὴν ἀκτὴν παρουσίας μου, ἐπέστρεψα εἰς τὴν ἔσπαυλιν. Ὁ χαρακτήρ τῆς Βιολάντης μοὶ ἦτο ἀληθῆς αἰνίγμα· ἠπόρουν τί νὰ θαυμάσω ἐν αὐτῇ· τὴν ἀνεπτυγμένην καὶ νουεχῆ νεανίδα ἢ τὴν ἀφελῆ κόρην τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν πεδιάδων. Στερεὰν ὅμως μετὰ τὴν σκηρὴν ταύτην συνέλαβον ἀπόφασιν, οὐδέποτε νὰ προδώσω τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτά μου, ἵνα μὴ καὶ ἐγὼ ὀποστῶ τὴν ταπεινώσιν, ἦν ὑπέσθη πρὸ μικροῦ ὁ Βίκτωρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Τὴν ἐπιούσαν παρετήρησα ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τῆς Βιολάντης εἶχε μεταβληθῆ κατὰ τι. Δὲν ἦτο πλέον ἡ συνεσταλμένη καὶ σχεδὸν ἀγρία κόρη, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Βίκτωρα καὶ πρὸς ἐμὲ ἐφέρετο εὐπροσηγῶς· μάλιστα δὲ πρὸς τὸν Βίκτωρα ἐφαίνετο μεγαλειότερα ἡ οἰκειότης τῆς, διότι καὶ κατὰ πρόσωπον τὸν παρετήρει ὀσακίς τῷ ὀμίλει καὶ ἀστεῖζετο πρὸς αὐτόν· ἡ πρὸς ἐμὲ οἰκειότης αὐτῆς ἐφαίνετο κάπως θεθιασμένην.

Τέλος ἦλθε καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεώς μας. Ἡ Βιολάντη τὴν πρῶταν ἐκόσμησε τὸν τάφον τοῦ πατρικοῦ αὐτῆς φίλου καὶ προστάτου δι' ἄνθεσιν, καὶ ἀπαχαρέτας περιπαθῶς τὴν μαρκησίαν καὶ τὸν Βίκτωρα. Ὁ πλοῦς ἡμῶν ἀπέθι αἰσιματός καὶ μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν τινῶν ἐπατήρησαμν τὸ ἔσπερας τῆς Ἀμερικῆς. Καθ' ὅλον τὸν πλοῦν ἡ πρὸς ἐμὲ συμπεριφορὰ τῆς Βιολάντης ἐνεφαίνε τὴν γλυκαίαν ἐκείνην οἰκειότητα, ἦν αἰσθάνεσθε ὁ προσεταυόμενος πρὸς τὸν προσεταυόμενον αὐτόν. Ὄσφ ἐπλησιάζομεν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν τοσοῦτον ὁ σύνδεσμος ἡμῶν ἐγένετο στενωτότερος, περιπατοῦντες ἐπὶ ὄρας ὀλοκλήρους ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἀντηλάσσομεν τὰς ἰδέας καὶ τὰς σκέψεις ἡμῶν· ἡ Βιολάντη μοὶ διηγείτο τὰ κατ' αὐτὴν, τὴν παιδικὴν τῆς ἡλικίαν, τὰς σπουδὰς τῆς, τὰς συμπαιθείας τῆς· μετὰ δὲ λόγων ἤλθομεν καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Βάλδεμαρ καὶ τοῦ δυστυχικοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν μαρκησίαν ἔρωτος.

— Ὡ! προσέθηκα ἡ Βιολάντη ἐν εἶδει ἐπιλόγου· οὐδέποτε ἠδονήθην νὰ συγγορήσω εἰς τὴν μαρκησίαν τὴν προδοσίαν τῆς πρὸς τὸν ἀτυχῆ Βάλδεμαρ. Κατ' ἐμὲ δὲν ὑπάρχει λόγος δικαιολογῶν τὴν τοιαύτην διαγωγὴν τῆς.

— Καὶ ὁ υἱός; εἶπον ἐγὼ. Κατὰ τί πταίει ὁ Βίκτωρ;

— Ἐκείνος δὲν πταίει, μοὶ ἀπήνητρα, ἐλαφρῶς ἐρυθριῶσα καὶ ἀποτρέπουσα τὸ πρόσωπόν τῆς· ἀλλ' ἔπρεπε χάριν αὐτοῦ νὰ φέρω ἐγὼ τὴν ἐνοχλὴν τῆς μητρός του;

Διαμείναντες ὀλίγας μόνον ὄρας εἰς Νέαν Ἰόρκην, ἀνεχωρήσαμεν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὸ ἔσωτερικόν. Ἡδὴ ὅμως νέαν πάλιν παρετήρησα μεταβολὴν εἰς τὴν Βιολάντην· ἐγένετο σιωπηλὴ καὶ σύννοος καὶ ἀντὶ νὰ χιρῆται ὀσφ ἐπλησιάζομεν πρὸς τὴν πατρίδα μου, εἶπεν ἐντελῶς ἀπολείπει τὴν ὀμηλικιὴν τῆς εὐθυμίαν. Ἐκ Νέας Ἰόρκης εἶχον ἐιδιοποιήσαι πρὸς τῆς ἀφιξέως μας τοὺς Σουσοῦς, οἵτινες ὀπεσεγήθησαν νὰ ἔλθομαι μέχρι Φραγκλινοπόων, τῆς τελευταίας πεπολιτισμένης ἀποικίας, ὀπως ὀποδεχθῶσιν ἐν σώματι τὴν θυγατέρα τοῦ ἀρχηγῶ των. Ἀλλ'

ἐπιπρῶτο ἐν Φραγκλινοπόων νὰ μὴ εὐρωμεν οὐδὲ ἐνα τῶν Σουσοῶν.

Ἡ Βιολάντη οὐδὲν σημεῖον ἔδειξε χαρᾶς εἰς τὸ ἀγγεῖμα τῶν ἰδικῶν τῆς, καὶ ἦτο τοσοῦτον ὄχρᾶ καὶ καταβεβλημένη, ὥστε ἤρχισα ν' ἀνησυχῶ σπουδαίως περὶ τῆς ὕγείας τῆς. Ὅτε ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ, τῷ τελευταίῳ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ, τῇ ἐπρότεινα νὰ λάθωμεν ταχυδρομικὸν ὄχημα διὰ τὴν περαιτέρω πορείαν μας, με ἀπορίαν μου μεγάλην τὴν ἤκουσα λέγουσάν μοι·

— Ἀς μείνωμεν, παρακαλῶ, καὶ αὐρίον ἐνταῦθα. Εἶμαι ὀλίγον καταβεβλημένη ὑπὸ τοῦ τρόπου διήλθομεν τὰς ὄρας ἐκείνας. Περιτοπᾶς τινὰ μόνον τοῦ διαλόγου ἡμῶν ἐνθυμούμαι.

— Πῶς θὰ με δεχθῶσιν οἱ συμπολιταὶ σου; ἠρώτησα τὴν Βιολάντην.

— Καὶ τί σε μέλλει διὰ τοὺς συμπολίτας σου; Ἐγὼ μαζί σου θὰ ἦμαι πάντοτε· ὀπου μεταθιναίε, θὰ μεταθῶ καὶ ἐγὼ· ὀπου σὺ εἶσαι, θὰ ἦναι καὶ ἡ πατρίς μου καὶ ἡ εὐδαμονία μου.

— Καὶ διατί, Βιολάντη, με ἄφρησε ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τῶν αἰσθημάτων σου;

— Καὶ ἔπταιον ἐγὼ εἰς τοῦτο, ἀγνώμων; Πῶς νὰ σὺ ἐκπερασθῶ; Πόσον ὀλίγον δευδερκίε εἶσθε σὰς οἱ ἄνθρωποι; Ἡ μαρκησία πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἐνοήσαι ποῖον αἰσθημα ἔπρεφον πρὸς σέ, ἐν ὃ ἐγὼ οὐδὲν τῇ εἶπον.

— Καὶ ἤξευρα, Βιολάντη, ὅτι σὲ ἀγαπῶ;

— Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς ἀφιξέως σου εἰς τὴν ἔσπαυλιν τοῦ Ὀδῆκ τὸ ἐνόησα.

Μετὰ περιπαθῶς ὀρυκῆς ἐσφιγῆ τὴν ἀγαπητὴν μου Βιολάντην εἰς τὰς ἀγκάλας μου.

Ἐνταῦθα μοὶ ἀφαιρῆ τις τὸν κάλαμον ἐκ τῆς χεῖρός· στρέφουσα καὶ θέλω τὸ μειδιῶν πρόσωπον τῆς νεαρᾶς συζύγου μου, ἦτις ἀνεγίνωσκον ὀπερῶνον τῶν ὀμων μου, καὶ προσπαθοῦσα νὰ συσταίῃ τὰς ὄφρας τῆς μοὶ λέγει·

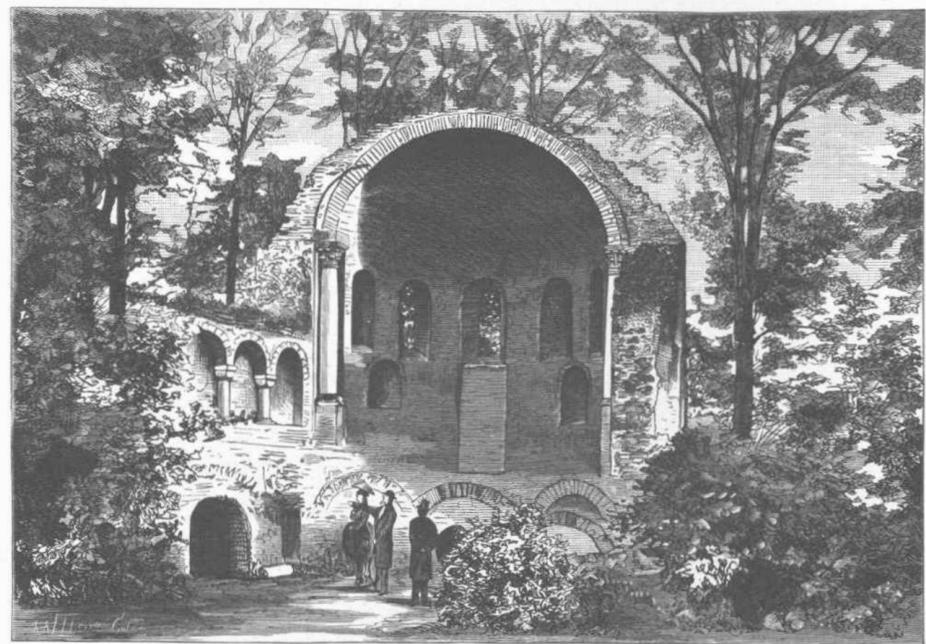
— Ἐπεθῶμεν νὰ μάθω πῶσα ἀκόμη θὰ ἔγραφε ἐὰν δὲν σὲ ἐμποδίζον! Θέλειε ν' ἀποκαλύψῃ τὰ πάντα, καὶ νὰ μὴ ἀφῆτης οὐδὲν εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ ἀναγνώστου;

ΤΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΔΡΑΜΑΣ.

Μεταθ' Ἀγγίτου καὶ Νέστου, ὀστις ἀποτελεῖ τὸ πρὸς τὴν Θράκην ὄριον τῆς Μακεδονίας, ἐκτείνεται εὐρεία πεδιάς ἦτις ἐκ τῶν ὀδῶ ἐν αὐτῇ σπουδαιότερων πολιτισμάτων, καλεῖται πεδιάς τῶν Φιλίππων καὶ Δράμας. Καὶ οἱ μὲν Φίλιπποι κείμενοι ἐπὶ τῶν κρημνοῶν ὀπερῶν παραφῶδος τοῦ Ὀρθήλου ἀποτελοῦν οἰκονομὸν τὸν ὀμφαλὸν τῆς πεδιάδος ταύτης ἦτις κάθισον προχωρεῖ πρὸς τὴν Δράμαν ἐκτείνεται κατὰ πλάτος τῆς πεδιάδος, ἔχει ὀπερ αὐτῆν τὸ Μενίχιον ὄρος, παραφῶδα τῆς Ροδόπης ἦτις μεγαλοπρεπῶς προβαίνουσα πρὸς τὴν Θράκην συνδέει ταύτην πρὸς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Μακεδονίαν διὰ δεσμῶν φουσιῶν καὶ ἀδιάρρηκτων.

Ἡ Δράμα, ἀπέχουσα τῶν Φιλίππων περὶ τὰς 3 ὄρας καὶ τοῦ λιμένος τῆς Καβάλλας περὶ τὰς 6, κείται ἐπὶ ὀμολογῶ ἰσθμῶ, ὀπερ ἔχει μόνην σχεδὸν ἀνωμαλίαν τὰ βασανιστήρια τῶν ποδῶν τὰ κάλαδερῖμα, ἦτις ὀδοὺς ἐστρωμένας διὰ μικρῶν καὶ ἀνωμαλῶν πετρῶν, ὀν αἱ ἔρχοι κατὰ τῶν γεμιῶν εἰσὶν α

ΤΑ ΕΡΕΠΙΑ ΤΟΥ VALKHOF ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΥΜΕΓΗΝ.

Η ΠΟΛΙΣ ΝΥΜΕΓΗ.

Μετ' ὀλίγον εὐρέθην ἐν μέσῳ ἐκτεταμένον ἔλῶν . . .
Θήρα ἐν Ἀφρική.

ὡν ἡ μία κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκεῖτο ἔπου ἢ νῦν Δράμα, ἢ δ' ἑτέρα πρὸς μεσημβρίαν τῆς ἐκβολῆς τοῦ Ἀγγίτου ἔπου τὸ νῦν χωρίον Δραβήκη.

Ἡ θέσις τῆς Δράμας εἶναι λαμπρά· πηγαὶ ἄφθονοι ἐκπέμπουσι διαυγῆ ὕδατα, τρέφουσι μεγαλοπρεπεῖς καὶ οικερὰς πλατάνους, ἱεῖας καὶ λεύκας, ὑπὸ τὰ φυλλώματα τῶν ὁποίων κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας εὐρίσκουσιν οἱ κάτοικοι ἀναψυγὴν καὶ διασκεδάσιν.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δράμας κατοικεῖ ἐν τῇ ἀρχαϊότητι θάρβαρος θρακικὴ φυλὴ, οἱ Ἡθωνοί, οἵτινες, ὡς ἀναφέρει οἱ Θεοκοιδίτης (Α'. 100 καὶ Δ'. 102) κατὰ τὸ 466 Π. Χ. κατέστρεψαν ὁλοσχερῶς στρατὸν ἐκ δεκακισιχίλων Ἀθηναίων καὶ συμμάχων, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὰ ἐνδότερα. Σήμερον, ἀφοῦ πολλὰς καὶ διαφόρους ὑπέστη τύχας καὶ ἠρημόθη χριστιανῶν κατοίκων, διότι ἄλλοι μὲν αὐτὸν φεύγοντες τὴν τουρκικὴν μάχαραν ἀλλάχου μετηνάστευσαν, ἄλλοι δὲ ἐξισλαμίσθησαν καὶ ἄλλοι ἐκ διαφόρων περιπετειῶν κατεστράφησαν, σήμερον ἀριθμεῖται περὶ τὰς 7 χιλιάδας κατοίκων, ἐξ ὧν μάλιστα τὸ 1/4 εἰσὶ χριστιανοὶ Ἕλληγες, ἐλθόντες ἐκ διαφόρων ἄλλων τόπων χάριν ἐμπορίου. Καὶ ἐνταῦθα ὡς καὶ ἀλλάχου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ὁ Ἕλληγικὸς πληθυσμὸς καθ' ἑκάστην προάγει καὶ αὐξάνει. Πρὸ 20 ἐτῶν ἐν Δράμᾳ ἠριθμοῦντο 20—30 οἰκονομίαι, σήμερον περὶ τὰς 200. Ἐν Δράμᾳ, χωρὶς ἀπέχοντι μίαν περίουσαν ὄραν τῆς Δράμας, ἄλλοτε 20, σήμερον ἀριθμοῦνται 180. Ἐν Καβάλλᾳ ἐπίσης 30 μέχρι 40, σήμερον ὑπερ τὰς 350 ἐκτός τῶν μὴ διαμενοντων σταθερῶς ἐν αὐτῇ καὶ οὕτω καθέξει. Σήμερον δεδαίως ἴδιαν εὐθαρρυντικὴν, ἀποδεικνύον ὅτι καὶ ἐνταῦθα ὁ Ἕλληγικὸς ὑπάρχει καὶ προσθεῖσι καὶ εὐχάριστον δι' ἑαυτὸν προετοιμάζει μέλλον. Ἡ Δράμα, ὡς γνωστὸν εἶναι ἡ πατρίς τοῦ περιφήμου Μαχμούτ Πασᾶ, ὅστις κατὰ τὸ 1822 διορισθεὶς ὑπὸ τῆς Πύλης Στρατάρχης, κατήλθεν εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ τασάφρον περίου μωριάνων στρατοῦ ἵνα πιεθῆ τὴν Ἕλληγικὴν ἐπανάστασιν, καὶ τοῦ ὁποῦ οὐ δόξος τάφος κεῖται παρὰ τὸν ἄγιον Σώστην πλησίον τῆς Κορίνθου, ἔπου κατεστράφη ἡ καταπληκτικὴ στρατιὰ, καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ αἵτους καὶ τῆς θλίψεως ἀπέθανεν. Ὁμοίαν τύχην ἔλαβεν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ταχίρ Πασᾶς, ὅστις κατὰ τὸν τελευταῖον Ῥωσοτουρκικὸν πόλεμον ἀίχμαλωτισθεὶς μετηνέβη εἰς Ῥωσίαν ἔπου καὶ ἀπέθανεν εἰς Κίεβον, ἐγκαταλιπὼν δύο τέκνα, ἅτινα διαχειρίζονται τὴν ὁσημέραι ἐλαττομένην μαγίστην κτηματικὴν αὐτῶν κληρονομίαν.

Ἐν Δράμᾳ εἰδρῆσι ὁ Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Δράμας, ἀνήρ λόγιος, καλῶς ἀναθεωρημένος, αὐστηρὸς τὰ ἦθη, ὅστις ἀληθῶς εἰπεῖν δὲν παύει ἐργαζόμενος περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς μορφώσεως τοῦ ποιμνίου του, ἀλλὰ δυστυχῶς στερεῖται τῆς παρρησίας καὶ τοῦ θάρρους ἐκείνου, ὅπερ ἀπαιτοῦν αἱ ἐκτακτοὶ τῆς πατρίδος περιστάσεις. Ἄλλ' οἷος δήποτε καὶ ἂν ἦνε τιμῆ τὸν Ἕλληγικὸν κληρον, ὅστις εὐτυχῆς ἂν ἠδύνατο πολλὰς ἐπινοίας ν' ἀριθμήσῃ. Ὁ Μητροπολιτικὸς θρόνος ὑπῆρχεν ἐν Φιλίπποις, ἀλλὰ μετὰ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν, ἦς ἄγνωστος ἡ ἐποχὴ μετηνέβη, εἰς Δράμαν. Τελευταῖος τῶν Φιλίππων Ἀρχιερεὺς ὑπῆρξεν Γερμανὸς τις χρηματίας τοιοῦτος κατὰ τὸ 1671. Καὶ ὁ νῦν ὀνομάζεται Γερμανός, ὅστις εἶπε νὰ ἴδῃ τὴν ἀρχαίαν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἀναθρόνουσαν ὡς ὁ φοῖνιξ ἐκ τῶν ἐρείπιων, καὶ συνεγίσθη τὴν οἰκίαν τῶν 18 ἐπισκόπων, οἵτινες ἐκάθησαν ἐπὶ τοῦ μητροπολιτικοῦ θρόνου τῶν Φιλίππων. Τὸ χριστιανικὸν πρόσταγμα ἐν μέσῳ τοῦ ὁποῦ κεῖται ἡ μητρόπολις καὶ τὰ σχολεῖα,

ἀριθμεῖ ἱκανὰς νεοδημιουργεῖσιν οἰκίας, ἐν αἷς διακρίνεται ἡ τοῦ Ἰωάννου Ἀναστασιάδου ἐμπορίου καὶ καπνεργοστασιάρχου, ὅστις πρὸ τῶν ἐτῶν ἠγάρασαν καὶ κτήμα τσιφλίκι πλησίον τῆς Δράμας καὶ εἶνε ἐκ τῶν εὐπορωτέρων τῶν ἐκεῖ Ἕλληγῶν.

Ἐν Δράμᾳ ὑπάρχουσι δύο ἐκκλησίαι ἀμφότεραι παλαιαί, ἐξ ὧν ἡ μὲν κατέστη ἄχρηστος, ἡ δ' ἑτέρα ἔχουσα ἀξιόλογον τέμπλον ἠχοδομηθῆ κατὰ τὸ 1834. Ἡδὴ γίνεται σκέψις περὶ ἀνακαινίσεως αὐτῆς καθόσον μάλιστα δὲν ἀρκεῖ εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ ἐκκλησιαζομένων. Παρ' αὐτῇ κεῖται ἡ μητρόπολις, μέγα κτίριον, ἀλλὰ παλαιόν, σύγχρονον τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀπάναντι τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς μητροπόλεως ἐν τῇ αὐτῇ περιόλῳ μέγα καὶ λαμπρὸν κτίριον, ἐπὶ θέσεως περιόπου ἐλκεῖται τὰ θλιμματα τοῦ παρ' αὐτῇ διαβαίνοντος. Εἶνε τὰ νέα σχολεῖα τῆς Δράμας, ἅτινα ἡ φιλομουσία καὶ φιλοπατρία τῶν κατοίκων, μὴ φειθεῖσα χρημάτων, ἦ μάλλον ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῶν προσενεγκούσα ἀνήγειρεν ἐπ' ἐσχάτων, εὐρύστα πρόθυμον καὶ εὐγενῆ συναγωγὴν τὸν ἐν Δράμᾳ Κύριον Κάρλου Ἀσλάν, ὅστις καὶ αὐτὸς συνέδραμεν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν ὀκνοῦντων ἀνεργήσας καὶ ἐργησιμοποιήσας.

Τὸ μήκος τοῦ κτηρίου εἶνε 60 πήχων, τὸ δὲ πλάτος 16, καὶ πρόκειται, διαμερούμενον κατὰ τὸ μέσον, νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παρθεναγωγεῖον καὶ σχολεῖον τῶν ἀρρένων, μέγιστος οὐ αὐξανόμενον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀρρένων κτισθῆ ἔτερον ἀποκλειστικῶς διὰ τὰ θήλας, ὡν ὁ ἀριθμὸς δὲν εἶναι μικρὸς, καὶ ἐλλείπει ἐστὶ ν' ἀξήση εἶτι, καθόσον αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἕλληγῶν κατοίκων τῆς Δράμας. Δύο πρὸς τὸ παρὸν διδάσκαλοι καὶ δύο διδασκάλισσαι ἐργαζόμενοι μετὰ εἴηλου προετοιμάζουσι τὴν νέαν γενεάν διὰ τὸ λαμπρὸν μέλλον, ὅπερ ὁ θεὸς προώρῃσι τῇ Ἕλληγικῇ φυλῇ. Μετὰ τινὰς ἡμέρας πρόκειται νὰ τελεσθῶσιν μεγαλοπρεπεῖς τὰ ἐγκαίνια τοῦ περικαλλοῦς τούτου τεμνίου τῶν Μουσῶν, μεθ' οὗ δεδαίως θέλει ἐγκαινισθῆ νέα ἐποχὴ τῶν Ἕλληγικῶν γραμμάτων ἐν τῇ ἐνταῦθεν τοῦ Σπρυμῶνος Μακεδονίᾳ ἧτις ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας ἐν ἀρχῇ καὶ λιμῇ διαθίωσασα δέχεται πᾶσαν σταγὸνα πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως μετὰ πόθου, ὃν δυνατὰ εἰς μόνον νὰ φαντασθῆ, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ περιγράψῃ.

Τὸ ἐμπόριον τῆς Δράμας ἴδιος συνίσταται εἰς καντοῦς, ἄρτζις, δάμδακα καὶ γεννήματα, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων μικρὸν ἐξαλαφρώθη, ἔσως ἵνα ἀναλάβῃ νέας δυνάμεις καὶ νέαν ἔντασιν.

Ἐν Δράμᾳ σὺνταται λειψάνα ἀρχαίου τεύχους ἅτινα θαυμάριον ἐκλείπουσι, καταστρεφόμενα ὑπὸ τῶν κατοίκων, οἵτινες τὸ ὕλικόν αὐτῶν μεταχειρίζονται πρὸς οἰκοδόμησιν οἰκιῶν. Ἐπίσης εὐρηγται καὶ εἰρεπία Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, ἐπιγραφαὶ καὶ ἀνάγλυφα, ἀλλὰ ταῦτα ὡς καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ φαίνονται ὅτι μετηνέβησαν ἔξωθεν, καὶ ἴδιος ἐκ τῶν Φιλίππων.

Σήμερον ἡ Δράμα εἶνε ἔδρα Μουτασερίφη ἧτοι ὑποδιοικητοῦ, καὶ ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ στρατῶνες ἐν οἷς στρατωνίζονται ἀριθμὸς τις ἐφέδρων προωρισμένων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπαρχίας, ἧτις δυστυχῶς, μὲ ὅλας τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τοῦ διοικητοῦ, ἀνδρὸς ξειραίου, σπανίως ἀπολαύει ταύτης. Καὶ τοῦτο διότι ἡ ὑπάρχουσα δύναμις δὲν δύναται νὰ ἐπαρκῆσῃ εἰς καταδίωξιν τῶν πολυαριθμῶν Βουλγαρικῶν σιτῶν ἅτινα κερτῶνται ἐξ ἀνατολικῆς Ῥωμανίας καὶ Βουλγαρίας, ἵνα κορέσωνται τὰς ἀγρίας αὐτῶν καὶ χρηματολογικὰς διαθέσεις. Οὐχ ἧττον τῶν Χριστιανῶν ὑποφέρουσι καὶ οἱ Ὀθωμανοί, διότι οἱ Βούλγαροι οὕτοι ἀδικαίως συλλαμβάνουσι πάντα μὴ Βούλγαρον.

Καὶ ταῦτα μὲν διὰ σήμερον περὶ Δράμας. Προσεχῶς περὶ Φιλίππων. Ἐν Καβάλλᾳ κατὰ Ἰούνιον 1882. Π. Ματαράγκας.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

Τῇ 2/14 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐτελεσθησαν ἐν Παρισίοις μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ ἐν ἐνθουσιασμῷ ἀπέστη τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου δημαρχικοῦ καταστήματος, τὸ ὁποῖον μετὰ πολλῆς δαπάνης ἀνήγειρεν ἡ πόλις τῶν Παρισίων. Γνωστὸν εἶναι ὅτι τὸ Δημαρχεῖον τῶν Παρισίων εἶχε πυρποληθῆ ἐν ἔτει 1871 μετὰ τὸν πρωσογαλλικὸν πόλεμον παρὰ τῶν ἐξηγριωμένων ὁπαδῶν τοῦ Παρισίου Δῆμου, οἵτινες ἐν τῇ ἐξέλλῳ αὐτῶν μανίᾳ δὲν ἐφείσθησαν οὐδὲ τὸ σπουδαιότερον καὶ ἱστορικὸν οἰκοδόμημα. Μετὰ πολλὰς συζητήσεις, μετὰ πολλὰ σχέδια καὶ ὑπολογισμοὺς ἐνεκρίθη ἡ ἀνάγεισι νέου δημαρχικοῦ καταστήματος ἐν τῇ θέσει τοῦ πυρποληθέντος, καὶ κατὰ τὴν ἄνω ἠρθεσαν ἡμέραν ἐνεκρινισθῆ ἐπισήμως ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τῶν ὑπουργῶν καὶ στρατηγῶν, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐξόνων δυνάμεων, τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, προσκληθέντων ἐπὶ τούτῳ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ ἄλλων ἐπισήμων προσώπων. Μεγαλοπρεπέστατον ὑπῆρξε τὸ γεῦμα ἐν τῇ νύφῳ Δημαρχεῖῳ, ἔπου παρακάθησαν 1500 συναιτηγόμενοι ἐν τῇ εὐρυχωροτάτῃ καὶ κομψότατα διακοσμημένῃ αἰθούσῃ. Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ Πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου προέπειν εἰς τὴν ὕψαιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὅστις ἀπήντησε διὰ συντόμου μὲν ἀλλὰ λίαν καταλλήλου προσλαλήσει, προπιόν εἰς τὴν πόλιν τῶν Παρισίων. Περιττὸν νὰ εἰπωμεν ὅτι τὰ παραταθέντα φαγητὰ ἦσαν καὶ ἄφθονα καὶ ἐκλεκτὰ καὶ οἱ οἶνοι ἐκ τῶν καλλιτέρων ὑπελογίσθη ὅτι τὸ γεῦμα δι' ἕκαστον τῶν προσκληθέντων προσώπων ἀνήλθεν εἰς 300 φράγκων. Τὸ νέον οἰκοδόμημα εἶναι μεγαλοπρεπέστατον, ἐξωτερικῶς μὲν ἐντελῶς ἀποπερατωμένον, ἐσωτερικῶς ὅμως χρηζῶν διακοσμησεως. Ἡ ὅλη δαπάνη μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐσωτερικῆς διασκευῆς θὰ ἀνέλθῃ εἰς 22 περίπου ἑκατομμύρια φράγκων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἄς ἀναμνησθῶμεν τῶν ἐν τῇ δημαρχίᾳ τῶν Παρισίων λαβοσάντων χωρῶν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἑορτῶν, δικαιολογούντες οὕτω τὸ ἐπιθετον τοῦ ἱστορικοῦ, ὅπερ προλαβόντως ἐδώκαμεν αὐτῷ. Αἱ ἑορταὶ αὐταὶ εἶναι αἱ ἐξῆς μετὰ τὴν βασιλείαν Ἐρρίκου τοῦ Δ'.

- Ἡ γέννησις τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', ἐν ἔτει 1638.
Ὁ γάμος αὐτοῦ μετὰ τῆς Μαρίας Θηρεσίας ἐν ἔτει 1660.
Ἡ εἰσοδος τῶν νεονύμφων ἐν Παρισίοις τῷ 1660.
Ἡ γέννησις τοῦ διαδόχου ἐν ἔτει 1661.
Ἡ γέννησις τοῦ δουκῆ τῆς Βουργουνδίας ἐν ἔτει 1682.
Ἡ γέννησις τοῦ δουκῆ τοῦ Βερρη τῷ 1686.
Ὁ γάμος τοῦ δουκῆ τῆς Βουργουνδίας τῷ 1697.
Ἡ γέννησις τοῦ δουκῆ τῆς Βρετανίας τῷ 1704.
Ἡ γέννησις τοῦ δευτέρου δουκῆ τῆς Βρετανίας τῷ 1707.
Ἡ γέννησις τοῦ δουκῆ τῆς Ἀγγουβίας τῷ 1710.
Ἡ γέννησις τοῦ Λουδοβίκου ΙΕ', ἐν ἔτει 1725.
Ἡ γέννησις τοῦ διαδόχου τῷ 1729.
Ἡ ἑορτὴ τῆς Εἰρήνης ἐν ἔτει 1739.
Ὁ γάμος τῆς Μαρίας Ἐλισάβετ τῷ 1739.
Ὁ γάμος τοῦ Διαδόχου τῷ 1745.

- Ἡ γέννησις τοῦ δουκῆ τῆς Βουργουνδίας τῷ 1751.
Ἡ γέννησις τοῦ δουκῆ τοῦ Βερρη (Λουδοβίκου ΙΣΤ') ἐν ἔτει 1754.
Ἡ γέννησις τοῦ κόμητος τῆς Προβηγγίας (Λουδοβίκου ΙΗ') ἐν ἔτει 1755.
Ἡ γέννησις τοῦ Καρόλου Ι'. τῷ 1757.
Ἡ ἀνάγεισις τοῦ ἀνορίαντος Λουδοβίκου ΙΕ'. τῷ 1763.
Ὁ γάμος τοῦ διαδόχου (τοῦ ἀνοχῶς Λουδοβίκου ΙΣΤ') ἐν ἔτει 1770.
Ὁ γάμος τοῦ κόμητος τῆς Προβηγγίας τῷ 1771.
Ἡ γέννησις τοῦ διαδόχου (Λουδοβίκου ΙΖ', τοῦ δυστυχῶς παιδὸς τοῦ ἀστυμῶν ἐν Παρισίοις ἀποδιδώσαντος).
Ἡ ἀνακήρυξις τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Ἀγγλίας τῷ 1783.
Ἡ γέννησις τοῦ δουκῆ τῆς Νορμανδίας τῷ 1783.
Ἡ ἑορτὴ τοῦ Συντάγματος ἐν ἔτει 1791.
Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ὑψίστου Ὄντος ἐν ἔτει 1794.
Ἡ ἑορτὴ τῆς γενεῆς τῆς Εἰρήνης ἐν ἔτει 1801.
Ἡ στέψις τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος τοῦ Α'. τῷ 1804.
Ὁ γάμος τοῦ Ναπολέοντος Α'. τῷ 1810.
Ἡ γέννησις τοῦ βασιλέως τῆς Ῥώμης (τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναπολέοντος) ἐν ἔτει 1811.
Ἡ εἰσοδος τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου ΙΗ'. τῷ 1814.
Ὁ γάμος τοῦ δουκῆ τοῦ Βερρη τῷ 1816.
Ἡ γέννησις τοῦ δουκῆ τῆς Βορδιγαλλίας τῷ 1820.
Ἡ θάπτισις αὐτοῦ ἐν ἔτει 1821.
Ἡ ἐπανάδοσις τοῦ δουκῆ τῆς Ἀγγουλέμης ἐξ Ἰσπανίας ἐν ἔτει 1823.
Ἡ στέψις Καρόλου τοῦ Γ'. ἐν ἔτει 1823.
Ἡ ἐπίτεισις ἑορτῆ τοῦ Ἰουλίου τῷ 1833.
Ὁ γάμος τοῦ δουκῆ τῆς Ἀυρηλίας τῷ 1837.
Ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῷ 1848.
Ἡ ὑποδοχὴ Ναπολέοντος τοῦ Γ'. τῷ 1852.
Ἡ ἑορτὴ ἡ δοθεῖσα εἰς τιμὴν τῆς βασιλείσεως Βικτωρίας ἐν ἔτει 1856.
Ἡ ἀνακήρυξις τῆς Δημοκρατίας ἐν ἔτει 1870.

Παράδοξοι εἶναι αἱ ἀνθρώπινοι τύχαι! Ἐν τῷ ὅς εἰς ὕψοιται, ὁ ἄλλος ταπεινῶνται καὶ πίπτει. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μετὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ, νέον καὶ λαμπροστόλιστον, ἐγκαινίζεται, ἀποσφρατίζεται ἡ καταδέρσις τοῦ παλαιοῦ καὶ σπουδοῦ μεγάρου τοῦ Κεραμεικοῦ, τῆς κατοικίας ταύτης κατὰ τὸ 1871 τὴν τύχην ἦν ὑπέστη τὸ Δημαρχεῖον ὑπέστησαν καὶ τὰ βασιλικὰ ταῦτα ἀνάκτορα· καὶ ταῦτα ἐπυρπολήθησαν ὑπὸ τῶν φανατικῶν τοῦ Δήμου ὁπαδῶν. Ἡδὴ δὲ πρόκειται νὰ καταδαφισθῆ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἴχνη τῆς ἀπελθούσης βασιλείας. Οἱ μέλανες ἐκεῖνα τοῖχοι, οἱ ἡμικαυμένοι καὶ ἐτοιμόρροποι, οἱ κίονες, τὰ γελομμένα μάρμαρα, ναυαγία ταῦτα παρελθούσης ἐποχῆς, ἐψάλλον εἶν ἐν τῇ αἰωνίᾳ τῆς νυκτὸς ποίημα μέγα, ποίημα μεγαλοπρεπέ. Ἦσαν τὰ φαντάσματα παρελθούσης ἐποχῆς, φέροντα καὶ ἐν τῇ καταστροφῇ αὐτῶν τὸ διάδημα τῆς ἀθανασίας! Ἐρείπια χησιανὰ ἐφαίνοντο εἰρεπία χρόνων ἀρχαίων. Ἡ πρώτη ἀρχὴ τοῦ Κεραμεικοῦ ἦτο κοινὴ, ἀπλουστάτη. Ὁ βασιλεὺς Φραγκίσκος ὁ Α'. ἦτο ὁ ἀγοράσις ἐν τῶν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ εὐρισκόμενον κεραμοποιῶν καὶ οἰκοδομησας ἐπ' αὐτοῦ κατοικίαν διὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ, τὴν δούκισσαν τῆς Ἀγγουλέμης. Βραδύτερον ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων μετέστρεψε τὴν ἀφανῆ ταύτην οἰκίαν εἰς ἀνάκτορον, οὐ ὁ βεμλίως λίθος ἐτέθη ἐν ἔτει 1564. Τὸ σχέδιον τοῦ μεγάρου ἔδωκεν αὐτῇ ἡ μεγαλοουργὸς βασίλισσα, ἐτετέλεσαν δὲ οἱ ἀρ-

χιτέκτονες Ἰωάννης Βουλᾶν καὶ Φιλίεβρτος Λόρμης.

Ὁ βασιλεὺς Ἐρρίκος ὁ Δ'. ἀποπεράτωσε τὸ οἰκοδόμημα, ὁ δὲ Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'. τὸ δικόσημερον. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης ἦτο τὸ μέγαρον τοῦτο ἡ κατοικία πάντων τῶν καταγόντων τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας ἡγεμόνων, καὶ ὡς τοιοῦτο ὑπῆρξε μάρτυς πασῶν τῶν ἐνδύτων ἡμερῶν, πασῶν τῶν θλίψεων, πάντων τῶν μυστηρίων τῆς αὐτῆς ἐκείνης. Πόσα θὰ ἤδύνατο νὰ διηγηθῶσιν αἱ τοῖχοι ἐκεῖνοι! Εἰσέτι ἀποστάξουσι δάκρυα ἀφ' οὗ ἡ ὡραία Λαβαλλιέρη ἐκλαυσε· ἀκόμη ἀποστάξουσι αἶμα, ἀφ' ὅτου ἔπαινε τὴν Ἐπανάστασις ἐπληρώσει τοὺς διαδρόμους καὶ τὰς κλίμακας αὐτοῦ πτωμάτων, μεταβαλλούσα τὰς εὐρείας τῆς ὑποδοχῆς καὶ τῶν παραστάσεων αἰθούσας εἰς πείδι μάχης. Ὅσοιαι ἀναμνήσαι! Ὅσοιαι ἱστορία!

Ἐν τέλει ἴδου καὶ ἐν τῶν προσεσῶτων ἀνεκδοτῶν, τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ ἱστορικὸν τοῦτο οἰκοδόμημα. Ἦτο τὸ ἔτος 1869. Ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν ὁ Γ'. ἦτο εἰς ἄκρον δαιτυδαίμων καὶ προληπτικός. Ὁ λόγος τῆς τυχεύσεως ὑποβάτιδος εἶχε δι' αὐτὸν σημασίαν μεγάλην διὰ καὶ ἐπανειλημμένως προσεκάλεσι παρ' αὐτῷ τοιοῦτους ἀνθρώπους, οἵτινες προέλαγον αὐτῷ τὸ μέλλον. Ἐσπῆραν τινα τοῦ μηνὸς Μαΐου, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ ἀσπὴρ τοῦ Ναπολέοντος ὄνον ἦδη δὲν ἐφίρπιεν ἢ ἀμυδρὰς μόνον ἀκτίνας, παρίστατο ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τινων ὁπαδῶν εἰς παράστασιν μαγνητισμοῦ ἐν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Κεραμεικοῦ. Αἰφῶνις ἡ μαγνητισθεῖσα ὑποβάτις, καταληφθεῖσα ὑπὸ νευρικῶν σπασμῶν, ἠγέρθη, ἔδραμε πρὸς τὰ παράθυρα καὶ ἀέθητι νὰ πηδήσῃ εἰς τὸν ὄρονον, κραυγάζουσα· "Τὸ ἀνάκτορον τοῦτο καίεται!.. Αἱ φλόγες τὸ περικυκλοῦσι!.. Σώσατέ με! Σώσατέ με!"

Αἱ φωναὶ αὐταὶ δὲν ἐνεποίησαν τότε μεγάλην εἰς τοὺς παριστάμενους ἐντύπωσιν. Ἐξῆπνησαν τὴν ὑποβάτιδα, τὴν ἠρώτησαν, τὴν ἐξήτασαν· πλὴν αὐτὴ οὐδὲν ἐνθυμεῖτο, οὐδεμίαν ἐξήγησιν ἠδύναθη νὰ δώσῃ. Ὅτε ὄμως μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους τὸ μέγαρον τοῦτο ἐκαίετο, ὅτε ἡ πυρκαϊὰ ἀδηφάγος καὶ φρικώδης εἶχε καταστρέψει καὶ τὰ τελευταῖα ἴχνη τῆς τελευταίας βασιλείας, ἀνεμνήσθησαν οἱ ἀνθρώποι τῆς σακῆς ἐκείνης καὶ ἐνόησαν τὸν τρόπον τῆς γυναικῆς, ἧτις προέβλεπε τὸ μέλλον.

ΘΗΡΑ ΕΝ ΤΗ: ΝΟΤΙΩ: ΑΦΡΙΚΗ.

Ἐπὶ BALDWIN. (Συνέχεια ἔρα τεύχος 29.) (Μετὰ εἰκόνων, ἔρα σελ. 89 καὶ 93.)

Μετὰ πολλῆς προθυμίας ἀνεζήτησα τὴν κλίνην μου, ἣ κἀλλιον εἰπεῖν, τὰ οκεπάσματά μου, καὶ ἤρχισον ἦδη νὰ θερμαινῶμαι, ὅτε διπλῆ ἐκποροσκόρησις με ἀνήγειρε πάλιν. Ἐξετάσας τί συμβαίνει ἔμαθον ὅτι ὁ ὁδηγός μου καὶ εἰς τὸν ὕπνῳ μου ἐνέμιζον ὅτι ἐμμένοντες λέοντα. Πράγματι εὐρονεὸς οὐ μακρὰν ἀπόστασιν ὡραίαν λέαιναν νεκράν· αἱ πλευραὶ τῆς εἶχον διατρυπηθῆ ὑπὸ τῆς σφαίρας τοῦ Δίξας· ἑτέρα δὲ σφαῖρα, μία εἰς ἐκείνου, ἄς ἐγὼ εἶχον μεταχειρισθῆ ἐν τῷ ὄπλῳ τοῦ Κλίφτωνος, εἰσελθούσα διὰ τοῦ τραχήλου εἶχε θραύσει τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ θηρίου· ἐπομένως τοῦτο ἀνήγειρε ἐμὲ, ὅστις πρῶτος τὴν εἶχον κτεπήσει. Ὁ Δίξας εἶχε πληγῶθῃ εἰς τὸν μηρὸν ὑπὸ τῶν δυνάμων τοῦ λέοντος· γραιὰ δὲ ἐγχορία δὲν εἶχεν ἐγ-

καταλείπει τὴν καλύβην, ἂν καὶ οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη θύρα τὴν ἐχώριζεν ἀπὸ τοὺς λέοντας. Ἡπόρησα ἀληθῶς διὰ τὴν ἀτρυμητον τῆς γυναικῆς ἀπάθειαν.

Ἐν τῇ κατενέμῳ νὰ ἐκδάρω τὸ θηρίον, τρεῖς ἀντήχησαν πάλιν ἐκποροσκόρησις· ἔλαθα τὸ ὄπλον καὶ ἔσπευσα εἰς τὸν τόπον ὅθεν ἤκούσθησαν οἱ πυροβολισμοί. Ἐκεῖ εὐρον τὸν Κλίφτωνον ἰσάμενον πλησίον τοῦ ἐκπένοντος. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔδωκεν εἶχε τὸσον πολὺ φοβηθῆ ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τῶν λέοντων, ὥστε παραφρόνησε καὶ ἐδέχθη νὰ φρονεῖθῃ.

Τὴν 6 Ὀκτωβρίου διέβημεν τὸν Ὀμβελούζην, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς δυσκολίας, διότι ὁ πόντος εἶχε τεσσάρων ποδῶν βαθὺ ὕψος ἐπὶ ἄμμου κινήτης. Μετὰ τὴν διάβασιν ἐζήτησα τὸν πιστὸν σκύλον μου, ὃν εἶχον ὀνομάσει Εὐδέλιπτα (hopeful), ἀλλὰ μάτην ἀπέθρησαν αἱ ἔρευναί μου· ὁ σκύλος μου ἐγένετο ἄφαντος, θορὰ πεσὼν ἀναμφίβολως τῶν λεοπαρόλασιν. Καὶ οἱ ἴπποι μας εἶχον σκοπιεθῆ, ἀλλ' οἱ Κάρροι δὲν ἐδράδωναν νὰ τοὺς ἀνεύρωσι πάλιν. Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ WHITE καὶ οἱ λοιποὶ ἐπέστρεψαν εἰς Νατάλ, διότι δὲν εἶχον πλέον πολυμερῆδι. Τὴν 27 συνειλημμένως ἐπέστρεψον κωνηροῦς, οἵτινες ἐπέστρεψον ἐκ κωνηροτικῆς ἐκδρομῆς, καθ' ἣν εἶχον φρονεῖσι 150 ἱπποστασίους καὶ 90 ἐλέφαντας. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα ὠφείλετο ἐν μέρει μὲν εἰς τὴν ἀριθμητικὴν αὐτῶν δύναμιν, ἐν μέρει δ

καθ' ἃς ἐπεδόθη εἰς τὴν θήραν τῶν ἰνουαλῶν, εἶδους ἀντιλόπων, ἃς δὲν εἶχον ἴδει ἀκόμη.

Ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον μεταβαίνον ἀφίχθη παρά τὸν Πογγρόλαν ποταμῶν, ὃν διέβην τὴν 2 Ἰουλίου. Μετ' ὀλίγον δὲ εὐρέθη ἐν μέσῳ ἐκτεταμένων ἑλῶν κεκαλυμμένων ὑπὸ ἀγρίων πτηνῶν καὶ χρυσαυτῶν ὡς ἄσυλον εἰς πολλοὺς ἵπποπόταμους, ὧν κατώρθωσα νὰ φρονέσω δύο. Ἦσαν οἱ ἵπποπόταμοι οὗτοι παχύτατοι, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπρομηθεύθη πέντε περίπου τόνους κρέατος καὶ ποσότητα μεγάλην λίπους.

Τὴν 12 Ἰουλίου διέβην τὸν Ὀμουτῆν, λαμπρὸν ποταμῶν, οὗ τὰ θαθεῖα ὕδατα περιέχουσι πολλοὺς ἵπποπόταμους καὶ κροκοδείλους. Ἐπὶ μικροῦ νηριδίου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ ἐμέτρησα 22 τοιαῦτα θηρία. Ἐπανήλθον τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ τελευταῖον χωρίον, ἔνθα ἐπὶ τινος ἡμέρας ἀναπαύθη.

Τὴν 17 Ἰουλίου ἐξήλθον μετὰ δεκαπέντε ἐγχωρίων εἰς νέαν ἐκδρομήν. Μεταξὺ τῶν συνοδοιπόρων μου ἦτο καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ χωρίου καὶ τρεῖς ὑπηρέται, φέροντες ἰκανὴν ποσότητα ἀβουτῆ, ζύθου ἐγχωρίου, μεθ' οὗ οἱ ἐγχωριοὶ ἀναμιγνύουσι πικρὰν τινα ρίζαν, ἥτις δίδει εἰς τὸ ποτὸν μεθυστικὴν δύναμιν. Ἐπὶ πολλὸ ἐθαίνομεν χωρὶς ὕ' ἀπαντήσωμέν τι· τέλος εἶδον πλησίον μου μέγαν θοῦβαλον, ὅστις καίτοι πυροβοληθεὶς δις παρ' ἐμοῦ ἠδυνήθη νὰ διαφύγῃ. Ὀλίγον ἀπωτέρω παρετήρησα ὀγκώδη ἵπποπόταμον κοιμώμενον παρά τὴν ὄχλην ὀπισθεν θάμων. Ἐρπον ἐπροχώρησα πρὸς αὐτόν. Καθ' ἣν στιγμήν μέχρι ζώοντος ἐν τῷ ὕδατι θαίνων ἠτοιμαζόμεν νὰ πυροβολήσω τὸ θηρίον ἀντὶ νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν, ὡς ὑπέθετον, ὤρμησεν ἐναντίον μου· εἰς ἀπόστασιν εἰκοσι περίπου μέτρων ἐστάθη· τότε ἐπυροβόλησα. Ἡ σφαῖρα τὸ εὖρον κάθωθεν τοῦ ὀπίου· δύο ἄλλαι σφαῖραι ἐνεπέχθησαν εἰς τὸ σῶμά του, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος· τὸ εἶδον ἠσυχῶς διευθυνοῦμενον πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ ἀναζητοῦν τὸ θαυότερον μέρος. Αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ἀνεσκαλλόντο ἐπὶ τῆς λείας αὐτοῦ βράχου· ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ ἦτο βορβορώδης καὶ εἰς ἄκρον ὀλισθηρὰ· ἀνὰ πᾶν θῆμα ἔτρεχον κίνδυνον νὰ θυθισθῶ εἰς τὸν θόρβον· τέλος ἐπαρουσιάσθη στιγμήν κατάλληλος· ἐπυροβόλησα μετὰ προσοχῆς, καὶ ἡ σφαῖρα εἰσελθούσα μετὰ ὀπίου καὶ ὀφθαλμοῦ ἐφόνευσε τὸ θηρίον. Οἱ Κάφροι ἀνέστυρον τὸ σῶμα πρὸς τὴν ὄχλην καὶ ἠτοιμάσαν ἐκ τοῦ κρέατός του τὸ δεῖπνον· ἀλλ' ἦτο γέρων ἵπποπόταμος καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ κρέας ἦτο σκληρότατον.

Ἡ νύξ ἦτο ὕγρα εἰς ἄκρον· τὴν πρωΐαν ἠθάβηθη τὰ συμπτώματα τοῦ πυρετοῦ, καὶ ὅμως ἦμην ἠναγκασμένος νὰ ἐκτελέσω ὀδοιπορίαν 25 μιλίων ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἥλιον. Ἐφθασα τέλος ἐξηντηλέμενος καὶ πυρέσσων εἰς τὸ χωρίον Μοπούτα, ἔνθα εὖρον μὲν περιποίησιν πολλήν, ἀλλὰ οὐδὲ κόκκον κινήσης ἢ καφέ, ὡς ἤλπίζον. Τὴν ἐπιούσαν ἀφίχθη ὁ Τόμ, ὅστις μοὶ ἔφερε νέας τροφάς καὶ μοὶ ἔδωκε θάρρος.

Τὴν 2 Αὐγούστου ἠθανόμην ἀρκούντως καλά, ὅπως λάθω πάλιν τὸ ὄπλον εἰς χεῖρας. Εἶχον ὑποχαθῆ σειρὰν ὑελίνων σφαιριδίων εἰς τὸν Κάφρον ὀδηγόν μου, ἐὰν ἤθελε μοὶ δεῖξει ἰνουαλὴν, τὴν ἐγχωρίον σπανίαν ἀντιλόπην. Μὲ ὠδήγησεν εἰς τὸ δάσος, ὅπου ἐπὶ πολλήν ὥραν ἐθαίνομεν ἐν μέσῳ πυκνῆς φυτείας. Αἴφνης εἶδον ἀπαστραπτόντας τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν Κάφρον μου, ὅστις διηυθύνθη ὁρμαίως πρὸς μικρὸν ἑλῶν. Ἐκ τῶν σχημάτων του ἐνόησα ὅτι ὤφειλον νὰ τὸν ἀκολουθήσω ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους. Ἐπροχώρησα μετὰ προσοχῆς καὶ εἰς ἀπόστασιν ὀγδοήκοντα περίπου θημάτων εἶδον λαμπρὰν ἀντιλόπην, ἥτις σέβασα τὴν διψάν τῆς ἐν τῷ ὕδατι ἀπεμακρύνετο θῆματι ἠσυχῶν καὶ βραδεί.

Καθ' ἃν στιγμήν τὸ ζῶον ἐνόησαν τὸν κίνδυνον ἐστράφη, τὸ ἐπυροβόλησα καὶ τὸ εὖρον εἰς τὸν ὄμιον. Ἡ ἀντιλόπη ἀνεπήδησεν ὑψηλὰ καὶ ἔγειρον ἄφαντος ἐντὸς τοῦ δάσους. Τραχεῖς οἱ ἐγχωριοὶ καὶ ἐξηρακμένοι, κατεδίωξαν αὐτήν καὶ περιορίσαντες αὐτήν μετὰ θαυμασίας ἐπιτηδεύτητος εἰς ἀδιέξοδον μέρος, τὴν ἐφόνευσαν.*

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΖΟΥΛΟΥ. ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΙ, ΓΑΙΝΑΙ, ΛΕΟΝΤΕΣ.

Ἡ συνοδεία μου συνέκειτο ἐξ ἐνὸς ἀμαξηλάτου καὶ ἐνὸς ὀδηγοῦ· καθ' ὅδον παρέλαβον καὶ τρεῖς Κάφρους, καὶ οὕτως ἀφίχθη ἐν Φαιοπόλει (Grey-town), ὅθεν μετέβην εἰς τὴν κατοικίαν νορβηγίου ἱεραποστόλου ὀνόματι Λώσον. Τὸ ἔδαφος εἰς τὰ μέρη ταῦτα εἶναι εἰς ἄκρον ἀνώμαλον καὶ συχνὰ αἱ ἀνοσφίραι καὶ καταφέρεται. Τοῦτο οὐκ ὀλίγα προσκόμματα παρεῖχεν εἰς τὴν ἀμαξίαν μας· μάστιγν ἐδένομεν τοὺς τροχοὺς διὰ στερεῶν σχοινίων, μάστιγν ἔκρατοῦμεν τοὺς ἵππους· ἡ ὁδὸς ἦτο ἀθλία καὶ ἀνὰ πᾶν θῆμα ἐκινδυνεύομεν νὰ κρημισθώμεν ὅλοι εἰς θαλαίεα φάραγγα. Μίαν ἡμέραν ἡ ἀμαξία ὀλισθήσασα συμπαρέσυρε τὸν ὀδηγόν μου, ὃν εὖρον κατακειμένον ἐν τῇ ὀδῷ αἰματόφυρτον. Ἐσπευσα εἰς βοήθειάν του, ἔπλυνα τὰς πληγὰς του καὶ ἠτοιμαζόμεν νὰ βάλω αὐτὰς, ὅτε οἱ Κάφροι διὰ τῶν φωνῶν των μ' ἐμπόδιον εἰς τοῦτο· ἠναγκάσθη λοιπὸν νὰ περιέσω ὅπως ἠδυνάμην τὰς ἀνοικτὰς πληγὰς καὶ ν' ἀφήσω αὐτόν, ἀρκούμενος εἰς μόνον τὸν ἀμαξηλάτην. Οὕτως ἐφθασα εἰς τὰς ὄχλας τοῦ Ὀμιλίτα.

Ἡπειὸ ὁ Κάφρος μοὶ ἀνήγγειλον τὴν ἐμφάνειν ἵπποπόταμου, μετέβην μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου εἰς τὴν ὄχλην. Ὅποια μετὰ κατέλαθε συγκίνηται ἅμα ἤκουσα τὸ γυναικῶδες τῶν θηρίων τούτων φύσημα! Παρεμέρισα τὰ κλαδιά καὶ εἶδον τρεῖς ἵπποπόταμους ἀνερχομένους τὸ βέμμα· ἔπλεον δὲ μετὰ πολλῆς προφυλάξεως μὴ ἀφίνοντες ἢ μικρὸν μόνον μέρος τῆς βράχειος των ἐκτὸς τοῦ ὕδατος. Ὅταν ἐφθασαν εἰς ἀπόστασιν βολῆς ἐσκόπευσα ἠσυχῶς καὶ ἐπυροβόλησα καθ' ἐνὸς ἐκ τῶν τριῶν, οὗ τινος μόνον ὁ ὀφθαλμὸς ἐφάνετο· ἡ σφαῖρα εὖρον ἀκριβῶς τὸ κέντρον τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τὸν ἐφόνευσε· οἱ ἄλλοι δύο ἐστράφησαν εἰς φυγὴν.

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ ταῦτα εἶδον κροκοδείλον κοιμώμενον ὕπνον θαλῶν ἐπὶ τῆς ὄχλης. Κατ' ἀρχὰς δὲν διεκρίνα ἢ ἀποφρονί τινά σοφὸν καὶ ἐπυροβόλησα εἰς τὴν τύχην· ἀλλ' ἡ σφαῖρά μου τῷ συνέτριψε τὴν σπονδυλικὴν στήλην· ἐσπευσα ἀμέσως πρὸς τὴν ἀμαξίαν καὶ παραλάθω τὸν πέλεκυν ὅπως τῷ ἀποκόψω τὴν κεφαλὴν ὡς τρώπαιον. Ὅταν ὅμως ἐπέστρεψα εἰς τὸ μέρος δὲν εὖρον πλέον τὸν κροκοδείλον· ἄλλοι κροκοδείλοι ἐπωφεληθέντες τῆς ἀπουσίας μου εἶχον παρασύρει τὸν νεκρὸν συνάδελφόν των εἰς τὸν ποταμῶν. Τοῦτο μετὰ παρῶργισε μεγάλας, διότι σπανίως παρουσιάζεται εὐκαιρία νὰ φρονέσῃ τις κροκοδείλον ἐπὶ τῆς ἐρηδῆς· ὁσάκις τὸν κτυπᾷ εἰς τὸ ὕδωρ, θυθίζεται ἅμα φονεῦθῃ.

Τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς διέβην τὸν μέλανα

* Ἡ ἰνουαλὴ εἶναι φαῖ ἀντιλόπη, ὁμοιάζουσα τὴν ἄγριαν τραγέλαρον, ἀλλὰ μεγαλειτέρα ταύτης. Τὸ ἄρρον ἔχει κέρατα ἐλκοειδῆ καὶ τρίχας βασιεῖς ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τοῦ κάτω μέρους τοῦ σώματος· ζυγίζει μέχρι τριακοσίων λίθρων· τὸ θῆλυ, κατὰ τὸ ἦμισυ μικρότερον, χρώματος φαῖο μὴ γραμμῆς καὶ κηλίδας λευκὰς, ὁμοιάζει τὴν δορκάδα, δὲν ἔχει κέρατα καὶ συχνάτα εἶναι ἀγέλη μετ' ἄλλων, ἐν ᾗ τὸ ἄρρον περιέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πολλὸ μόνον.

Ὁμβελοῦζην· ἐν ᾗ δὲ κατεγινόμεθα νὰ χαράξωμεν ὁδὸν διὰ μέσον τῶν μεγάλων ὕδρων χόρτων, εἶδομεν αἴφνης ῥινόκερον, ὅστις ἐκπλαγῆ μένος μετὰ παρατήρησε καὶ ἤρξατο προχωρῶν θραδῶς πρὸς ἐμέ. Δὲν ἐκράτουν ἐν χερσίν ἢ μικρὸν τριβέλλον· εἰς ἀπόστασιν εἰκοσι θημάτων ὀπισθεν μου ἦτο ὁ ὑπηρέτης μετὰ τοῦ μεγαλειότερον ὄπλον. Τῷ ἔνευσα ἀμέσως νὰ πλησιάσῃ, ἀλλ' ὁ Κάφρος δὲν ἐφάνετο διατεθειμένος νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν διαταγὴν μου. Τέλος ὅμως ἦλθε πρὸς ἐμέ, μοὶ ἔπεινε μετὰ σπουδῆς τὸ ὄπλον καὶ ἀνερχιζήθη· ταχὺς ὡς πύθκος ἐπὶ δένδρου. Περίεργον εἶναι πόσον οἱ ἐγχωριοὶ φοβούνται τὰ θηρία ταῦτα!

Τὴν ἐπιούσαν εὖρον ἕτερον ῥινόκερον ὄβλην μετὰ τοῦ μικροῦ του. Ἐν ᾗ δὲ ἐγὼ κατεγινόμεν νὰ φρονέσω τὴν μητέρα, σκοπεῖω νὰ συλλάθω ζῶν τὸ μικρὸν, αἰ ἐκτὸς τοῦ δάσους περιφερόμεναι βαιναὶ προλαθοῦσαι ἤλθον καὶ κατεβρόχθισαν αὐτὸ ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ. Αἱ βαιναὶ εἶναι ἀληθεῖς μάστιγες τῶν μερῶν τούτων καὶ πολλὰκις ὁ κυνηγὸς ὁ εὐτυχής τις νὰ φρονέσῃ ζῶον μετὰ πολλῶν κόπους καὶ μακρὰν ὀδοιπορίαν, ἀναγκάζεται νὰ μοιράσῃ μετὰ τὰ ἀνηράγα ταῦτα θηρία τὴν λείαν του. Ἡ ταχύτης τῶν βαινῶν εἶναι ἀπερίγραπτος· ἀδύνατον εἶναι νὰ τὰς προσβάσῃ τις διὰ νὰ πυροβολήσῃ κατ' αὐτῶν, καὶ ὅταν ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς λείας των τὴν καταβροχθίζουσαν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας, μὴ ἐγκαταλείπουσαι ἢ μόνον τὸ δέριμα καὶ τὰ ὀστά.

Ἀλλ' ἡ ἐποχὴ τῶν μεγάλων θροχῶν εἶχεν ἀρχίσει· τὸ ἔδαφος ἦτο ὡς σπόγγος, κεκορμαμένος ὕδατος, καὶ ἡ βροχὴ διεπέρα τὴν σκηνὴν μου. Ὅτις εἰς τὰ ἄνενα ἐκεῖνα μέρη εἶναι ἀρκούντως σκληρὸς ὅταν ὁ καιρὸς ἦναι εὐδαίς· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν θροχῶν καθίσταται ἀφόρητος καὶ δύναται νὰ καταστήσῃ μεταγχολικὸν καὶ τὸν εὐθυμότερον χαρακτήρα. Ἀνάγκη ὅμως ὕπηρχε νὰ φρονέσω διὰ τὸν λέθητά μου ἢ μᾶλλον εἰπεῖν διὰ τὸ τρυβλίον μου, καὶ οὕτως ἠναγκαζόμεν μετ' ὄλην τὴν βροχὴν νὰ ἐξέλθω εἰς θήραν, διότι ἄλλως ἐκινδυνεύω ν' ἀποθάνω τῆς πείνης εἰς τὰς ἐρήμους ἐκεῖνας.

Τὴν 19 Αὐγούστου ὁ καιρὸς ἦτο ἀφόρητος· ἄνεμος θερμὸς ἔπνεε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ μείνω ἐντὸς τοῦ ὕδατος διαρκῶς· τὴν δὲ 20 Αὐγούστου ἐπλήθην αἰφνίδιον ὀρμύματος ψύχους μετὰ βροχῆς βαρδαίας. Εὐτυχῶς εἶχον ἐν τῷ σάκκῳ μου μωσιστόριμα τι τοῦ Δίκινου, καὶ διήλθον εὐχαρίστους ὥρας ἀναγινώσκων. Αἱ ὄχληραὶ βροχαὶ ἐξηκολούθησαν σχεδὸν μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου. Τὴν 25 Σεπτεμβρίου ἠθέλησα νὰ ἐξέλθω ἐκ τοῦ ὕδατος εἰς τὸν ζυγὸν διήρκασαν ἐπὶ ὥρας πολλὰς. Οὐδέποτε εἶδον ζῶον πλέον ἀδάμαστον· ἐβρουχάτο, ἐλάκτιζεν, ἐκτύπε τὸν σύντροφόν του. Τέλος δαμασθεὶς ὑπὸ στερεοῦ λωρίου ἔπεσε χαμαί, ἀλλὰ φαῖ! δὲν ἠγέρθη πλέον· ὅταν δὲ νομισας αὐτὸν δαμασθέντα ἐπλησίασα εὖρον ὅτι ἦτο νεκρὸς· εἶχε τὸν τράχηλον συντετριμμένον.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΜΙΑ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ, ΕΞ ΗΣ ΗΡΥΣΘΗ Ο ΔΑΝΤΗΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΚΩΜΩΔΙΑΝ.

Γνωστὸν εἶναι ὅτι ὁ Δάντης εἰς τὴν συγγραφήν του ἀριστοτελεῖματος αὐτοῦ μεταχειρίσθη ἀρχαίας παραδόσεις. Μία τῶν παραδόσεων τούτων εἶναι καὶ ἡ τοῦ Τυνδάλου ἢ Τυγγάλου, ἣν ἔγραψε λατινιστὶ μοναχὸς τῶν Ἰρλανδῶν ὀνόματι Μάρκος, ὅστις ἐξῆ ἐν τῇ γυναικειᾷ μονῇ τοῦ Ἀγίου

Παύλου ἐν Παρισίῳ. Τὸ ἔργον τοῦτο πολλὰκις κατόπιν ἀνεγράφη, καὶ μεταποιήθη εἰς λατινικοὺς ἐξαμέτρους ὑπὸ τοῦ λογίου κληρικοῦ Ἀβέρου κατὰ τὸ ἔτος 1480. Ἡ παράδοσις αὕτη, ἐξ ἧς βεβαίως ὁ Δάντης ἠρώρησε τὸ πλεῖστον τοῦ ἀθανάτου αὐτοῦ ποιήματος, εἶναι ἀρκούντως περιεργος, διότι δίδει ἡμίον ἰδέαν περὶ τῶν δοξασιῶν ἀνθρώπων τινῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἀπομακρυσμένῃ ἐποχῇ. Παραθέτομεν ἐνταῦθα περικοπὰς τινὰς χάριν τῶν περὶ τὸν Δάντην ἀσχολουμένων.

Ἰαπότης τις ὀνόματι Τύνδαλος ἐκ τῆς πόλεως Cashel ἐν τῇ νοτίῳ Ἰρλανδίᾳ, διακρίνετο οὐ μόνον διὰ τὴν ἀνδρίαν του καὶ τὰ ἱπποτικά αὐτοῦ προτερήματα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὠραίαν αὐτοῦ παράστασιν καὶ τὸ εὐθυμον καὶ κοινωνικὸν τοῦ χαρακτῆρός του. Δυστυχῶς ὅμως ὁ σπαθοφόρος οὗτος δὲν ἐφρόντιζεν ἀρκούντως καὶ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς του καὶ ἐληγμένον νὰ εὐεργετῇ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τοὺς πτωχοὺς, προτιμῶν νὰ κατασπατάλῃ τὴν περιουσίαν του εἰς συμπόσια καὶ εὐωχίας. Ἡ Θεοῖα Πρόνοια ἀπεφασίσα νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν. Ἡμέραν τινα ὁ Τύνδαλος μετέβη παρὰ τινι φίλῳ του ὅστις συνεπέει προσηγομένης συμφωνίας τῷ ἔχρηστώτι τρεῖς Ἴππους. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ φίλος οὗτος δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐσοφλήσῃ τὴν ὀφειλὴν του, ἐζήτησε νὰ τὸν καταπαύσῃ παραθέτων αὐτῷ πλοῦσιον γεῖμα. Ἐκείνην ὁ Τύνδαλος παρὰ τὴν τράπεζαν, ἀλλ' ἅμα ἤπλωσε τὴν χεῖρά του πρὸς τὰ φαγητά, αὕτη αἴφνης παρέλυσε καὶ ἔγεινε ἀκίνητος. Ἡ παραλυσία αὐτῆ μετέδωκεν ἐν τῷ τινι λεπτῷ τῆς ὥρας ἐπὶ τοῦ σώματος, τὸ ὅποιον ἐφάνετο ὡσεὶ νεκρὸν. Ἡ οἰκία ὅλη ἐγένετο ἀνάστατος· μετ' οὐ πολλὸ καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ περίε διεδόθη τὸ φρικώδες τοῦτο συμβῆν. Ἀφ' οὗ δὲ ἡ κατάστασις αὕτη τοῦ Τυνδάλου παρετάθη ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐγένετο σκέψις νὰ ταφῆ τὸ σῶμα, ἀλλ' οὐδαὶ ἐτόλμα νὰ προβῇ, ἰαθῶτι περὶ τὴν καρδίαν ἐφάνετο διατηρούμενη ἔτι μικρὰ τις θερμότης. Καθ' ἣν δὲ στιγμήν τὸ πλῆθος συνωθούμενον περὶ τὴν οἰκίαν ἐπερίμενε τὴν ὥραν τῆς κηδείας, αἴφνης ὁ φανόμενος νεκρὸς ἀνέζησεν, ἐζήτησε νὰ μεταλάβῃ καὶ ὑπεσέθη ἐπισήμως ν' ἀλλάξῃ θίον. Ταῦτο γινόμενον δὲ διηγήθη τί εἶδε κατὰ τὸ διάστημα τῆς νεκροφανείας του.

Ἀφ' οὗ ἡ ψυχὴ μου ἐκατέλιπε τὸ σῶμα (οὕτως εἶπε) δὲν ἐγνωρίζε ποῦ νὰ μεταβῇ καὶ ποῖαν νὰ τραπῇ ὁδόν. Αἴφνης εἶδε μέγα πλῆθος ἀκαθάρτων πνευμάτων διευθυνομένων πρὸς αὐτήν, τὰ ὅποια οὐ μόνον τὴν οἰκίαν κατέλαβον, ὅπου ἔκειτο τὸ νεκρὸν σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὅλην. Τὰ πνεύματα ταῦτα ὤρμησαν κατὰ τῆς δυστυχοῦς ψυχῆς μου, ἐπετέθησαν κατ' αὐτῆς διὰ τῶν ὀνύχων καὶ ὀδόντων καὶ τὴν ἐπέπληττον μετὰ κρουθῶν ἀπεισιῶν ἕνεκα τῶν πολλῶν τῆς ἀμαρτημάτων. Ἀλλ' Ἐκεῖνος, ὅστις δὲν θέλει λατινιστὶ μοναχὸς τῶν Ἰρλανδῶν ὀνόματι Μάρκος, ὅστις ἐξῆ ἐν τῇ γυναικειᾷ μονῇ τοῦ Ἀγίου

ἦδη ὡς ἀστὴρ καὶ σωτὴρ ἐκ τοῦ κινδύνου· ὁ ἄγγελος οὗτος μετὰ ὑπεδέχθη φιλοφρόνως, μοὶ ἔκαμα γλυκίας παραστάσεις καὶ μετὰ προσεκάλεσε νὰ τὸν ἀκολουθήσω. Τὰ κακὰ πνεύματα διεσκορπίσθησαν ἐν ὀργῇ λυσσώδεις, ὁ δὲ ἄγγελος καὶ ἐγὼ ἐφθάσαμεν εἰς φρικώδη ὑπὸ τοῦ σκότους τοῦ θανάτου κεκαλυμμένῃν παυσιᾷ, ἥτις ἦτο πλήρης πεπορακτωμένων ἀνθρώπων· ἐπὶ τῆς παυσιᾷ ταύτης ἔκειτο σιδηροὺν κάλυμμα πάχους ἕξ σπιθαμῶν, τὸ ὅποιον ἔκειεν περισσότερον ἀκόμη ἢ οἱ ἄνθρωποι. Ἐν τῇ παυσιᾷ ταύτῃ συνωθούτο πολλὰ ψυχαί, αἵτινες ἐκαίοντο καὶ ἀνέλυον ὡς ὁ κηρὸς εἰς τὴν φλόγα. Τότε ἡ ψυχὴ μου ἠρώρησε τὸν ἄγγελον· Εἰπέ μοι, ἔσπεστα, τί ἐπορεύσῃ αἱ ψυχαὶ αὐτὰ ὅπως κριθῶσιν ἄξιαι τῆς τιμωρίας; Καὶ ὁ ἄγγελος ἀπήντησεν· Οὗτοι εἶναι φονεῖς, πατροκτόνοι καὶ ἀδελφοκτόνοι· ἀλλὰ τούτοι εἶναι τὸ πρῶτον μόνον μέρος τῆς τιμωρίας των, κατόπιν θὰ ὑποστοῦσιν ἄλλας βαρύτερας τιμωρίας. Εἰς τὴν ἐρώτησίν μου, ἐὰν καὶ ἐγὼ ἔπρεπε νὰ ὑποστῶ αὐτάς, μοὶ

δύνας εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχλην. Αἱ καταπίπτουσαι ψυχαὶ ἦσαν αἱ τῶν ἀλαζόνων. Οὕτως ἐξακολουθεῖ ἡ παράδοσις.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ.

Μὴ καταφρόνησιν τὸν ἐχθρὸν σου· θεωρεῖ αὐτὸν ἐλέφαντα, κἂν ἦ μύρμηξ. Ἀνατολικὴν ἀπόφθεγμα.

Τὸ ῥόδον ἀφίνει τὸ ἄρωμα αὐτοῦ, ὁ δ' ἔρωε τὴν ἀνάμνησιν καὶ ἐνίοτε ἐν ποίημα.

Πρὸς ἐκτίμησιν τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων ἀπαίτεται ἑξωτερικὴ ἐκδήλωσις αὐτῶν ἐπιδοκτικῆ μαθηματικῆς καταμετρήσεως.

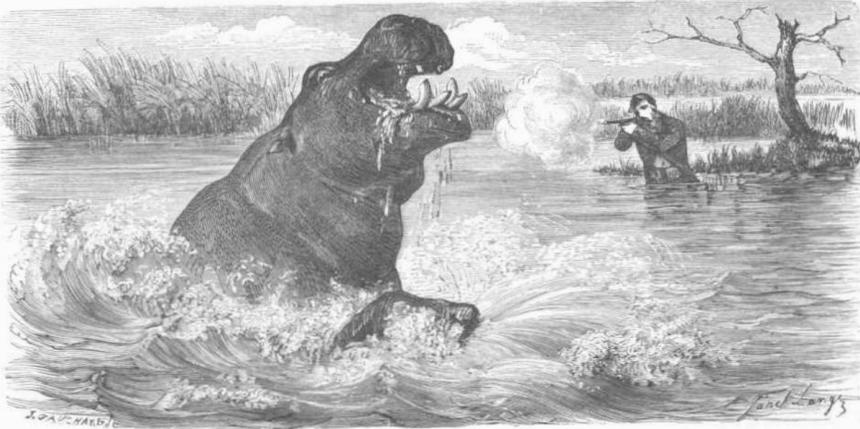
Βένιαμ.

Ἐν ἀμίλλαις πονηραῖς ἀθλιώτερος ὁ νικῆσας. Ἀρχαῖόν.

Ἡ καλλιτέρα θρησκεία εἶναι ἐκείνη ἣν ἔχει τις. Ἰ. Προσοδὸμ.

Ἐν τῷ ἔρωτι τὸ αἷμα παρακολουθεῖ παρὰ πύδας τὰ δάκρυα. Οὕγγρος ποιητής.

Ἡ εὐεργεσία, ὅθεν δῆποτε ἐρχεται, δέον νὰ γίνιται δεκτὴ ὡς ὄψων των θεῶν. Σενέκας.

... καὶ ἡ σφαῖρα εἰσελθούσα μετὰ ὀπίου καὶ ὀφθαλμοῦ ἐφόνευσε τὸ θηρίον. Θῆρα ἐν Ἀφρικῇ.

ἀπήντησεν ὁ ἄγγελος· Τὸ ἤξεες· ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν εἶσαι ἀπηλλαγμένος αὐτῶν· πλην πρὸς σπε, ἀναλαμβάνων πάλιν τὸ σῶμά σου νὰ μὴ τιμωρηθῆς αὐστηρότερον. Ἀλλὰ ἄς προχωρήσωμεν, διότι μακρὰν ἔχομεν ἀκόμη ὁδὸν πρό ἡμῶν. — Ἀφίχθημεν κατόπιν εἰς ὑψηλὸν, ἀπότομον ὄρος, δι' οὗ στενὴ μόνον ὑπήρχε διόδος· ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τοῦ στενοῦ εἶχονεν θειούχον πῶρ, ἀπὸ τὸ ἄλλο σωροὺς πάγων καὶ χιόνων καὶ ἄνεμον θυελλώδη. Τὸ ὄρος ἦτο πλήρες ἀγρίων δαιμόνων, ὅστινες πανταχόθεν μᾶς περιεκύκλουν καὶ μᾶς ἠγόγγυον· ἐκράτουν οἱ δαίμονες οὗτοι αἰδηρὰς πεπορακτωμένας λόγους καὶ ὀνειδίας τριανίας, δι' ὧν ἐκέντων τὰς προσερχομένας ψυχὰς καὶ τὰς ἔτριπτον ἀπὸ τῶν φλογῶν ἐπὶ τοῦ πάγου καὶ ἀπὸ τοῦ πάγου εἰς τὰς φλόγας. Ἦτο αὕτη ἡ τιμωρία τῶν ἀπίστων καὶ δολίων. Κατόπιν ἤλθομεν ἐντὸς θαλαίας, σκοτεινῆς καὶ σσηπτάς ἀτμοῦ ἀναδιόδους φάραγγος, ἐκ τοῦ βάθους τῆς ὁποίας ἤκούετο ὁ ῥόβος θειούχου ποταμοῦ καὶ αἱ κραγαὶ καὶ οἰμωγαὶ τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκομένων. Ὑπεράνω τῆς φάραγγος ἦτο γέφυρα ἐκ σανίδος χλιῶν θημάτων μήκους καὶ ἐνὸς μόνου ποδὸς πλάτους. Αἱ ψυχαί, αἱ θέλουσαι νὰ διαβῶσι τὴν γέφυραν ταύτην ἔπιπτον εἰς τὴν φάραγγα ἐξαιρέσει ὀλίγων τινῶν ἐκλεκτῶν· ὁ ἄγγελος μετ' ὠδήγησεν ἀκιν-

Ὅποσον γελῶτα τυγχάνει ἡ ἀνανδρία τῶν περιωμένων νὰ καταπνέωσι τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν αἰώνων! ... Πάντες οἱ τὴν βαρβαρότητα ταύτην διαπράξαντες ἠθέτησαν τὴν ὀδὴν ἣν ἐζήτησαν νὰ σούσωσι καὶ μόνον τὸ αἶγας ἐαυτῶν ἀπὸ θανάτου. Τάκτιος.

Ἡ ἀληθὴς ἀξία, ἔλεγεν ὁ Στενδάλ, εἶναι ὡς ὁ δισμᾶς, ἡ χρυσαλλίς αὕτη τῶν Ἰνδιῶν, ἥτις περιβάλλεται τὸ χρώμα τοῦ φωτοῦ, ἐφ' οὗ ζῆ.

Εἶναι ἀσύγγνωστος ἀδυναμία, ἂν οὐχὶ ἀνανδρία, τὸ σμικρύνει τοὺς ἡμετέρους ἐχθροὺς. Διδόν.

Προκειμένου περὶ ἐθνικῶν ἀναμνήσεων, ἀξίαν πλειοτέραν ἔχουσι τὰ πένθη καὶ ὄχι οἱ θρίαμβοι· ἐν τῇ κοινῇ συμφορᾷ συνεννοούμεθα κάλλιον, ἢ ἐν τῇ χαρᾷ. Ρενά.

Ἀδύνατον στίχος κακῶς λελαφευμένος νὰ ἦ ποιητικὸς, ὡς ἀδύνατον στίχος ἐντε

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Έν Λειψία τῆ 14/26 Ιουλίου 1882.

Η προσοχή τῆς Εὐρώπης ὁλοκλήρως εἶναι διηγετικῶς ἐστραμμένη πρὸς τὴν Αἴγυπτον, ἔνθα κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ὅλως ἀπροσδόκητα διεδραματίσθησαν συμβάντα. Ὁ Ἑλληνομιστὸς φρουρὸν τῆς Λόφου συνταραχθέν, διότι ἐν Αἴγυπτῳ οὐ μόνον πολλοὶ τῶν ὁμοεθνῶν ἡμῶν ζῶσιν ἀλλὰ καὶ συμφέροντα ἑλληνικὰ σπουδαίωτα συγκεντρῶνται. Εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅμα ἤρξαντο θελοῦμενα τὰ πράγματα ἐν Αἴγυπτῳ, προμηθόντα καταγίδια, ἢ Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καλῶς ποιῶσα ἀπέστειλε δύο τῶν πολεμικῶν αὐτῆς πλοίων εἰς προστασίαν τῶν ἐκεῖ ὑπάρχοντων. Τὰ πλοία ταῦτα, καὶ ἕτερα δύο ἀποσταλέντα κατόπιν, μεγάλως συνετέλεσαν εἰς διάσωσιν πολλῶν προσώπων καὶ μεταφορῶν αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔνθα οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι ἄνθρωποι ἀρίστης ἔτυχον ὑποδοχῆς. Διότι ὁ Ἕλληνας ἔχει μὲν πολλὰ ἐλαττώματα, ἀλλὰ, καὶ τοῦτο ὁμολογῶσιν καὶ αὐτοὶ οἱ ἔθνη τοῦ, ἔχει αἰσθητά ζωηρὰ καὶ γενναῖα. Τὰ πρὸ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐλλειμενισμένα ἑλληνικὰ πλοία δὲν περιωρίσθησαν μόνον εἰς διάσωσιν Ἑλλήνων ὑπάρχοντων, ἀλλὰ, κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ῥῆσιν πάντα ἄνθρωπον θεωροῦντα ἀδελφόν, παρέλαβον ἀδιακρίτως πάντας τοὺς προσφυγόντας, καὶ τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῶν πλοίων τούτων, οἵτινες καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἀπέδειξαν τὰ φιλόνηρωπα αὐτῶν αἰσθητά. Δικαίως λοιπὸν ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας Γλάδστον συνεχώρη τὸν ἐν Λονδίῳ πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Βράϊλαν ἐπὶ τῇ λαμπρῇ ταύτῃ τοῦ πολεμικοῦ τῆς Ἑλλάδος ναυτικοῦ συμπεριφορᾷ, δι' ἧς ἢ Ἑλλὰς περιβλεπτοῦν καταλαμπάνει θέσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι τῆς μεσογείου.

Ἐν τοσοῦτον ἐν Αἴγυπτῳ ἐκράτησεν ὡς προβλέπετο τὸ Ἀγγλικὸν πορτοβόλον καὶ διαρκουσῶν ἔτι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συσκέψεων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐπὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν πραγμάτων, ἐπὶ ἧλθεν ὁ ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλῶν θεομπαρδισμὸς τῆς Ἀλεξανδρείας. Ὁ ναύαρχος Σέυμουρ ζητήσας τὴν παράδοσιν τῶν φρουρίων τῆς Ἀλεξανδρείας, ἔθεν διὰ τῶν ἐξοπλισμῶν ἠπειλείτω ἡ ἀσφάλεια τοῦ στόλου τοῦ καὶ μὴ εἰσκακοσθεῖσι παρὰ τῶν Αἰγυπτίων, ἠναγκάσθη χάριν ἀμύνης νὰ προβῇ εἰς τὸν θεομπαρδισμὸν τῶν φρουρίων τούτων. Ἐννοεῖται ὅτι ἀπέναντι τῶν σφαιρῶν τῶν μεγάλων θρησκῶν τῆς Ἀγγλίας τὰ αἰγυπτιακὰ προχώματα δὲν ἠδύνατο ἐπὶ πολὺ ν' ἀντισταθῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἐσπέρας ἦδη ἡ λευκὴ σημαία ἐφαίνετο κυματίζουσα ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων. Ἄλλ' ἡ λευκὴ ἐκεῖνη σημαία, παρ' ὅλα τὰ νόμιμα, δὲν ἐδῆλον πρόθεσιν εἰς συνθηκολόγησιν, ἀλλ' ὑπέκρυπτε σκοπὸν ὄδιον, ὃν μόνον ἡ φαντασία ἐθρῶν ὑπόουλο δύναται νὰ ἐπινοήσῃ. Διὰ τῆς λευκῆς σημαίας ὁ Ἀραβὴ πασᾶς, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ὅλου κινήματος, ἡ ψυχὴ τῆς ὅλης ἀντιστάσεως, ἠβέλγησεν νὰ κερδίσῃ καιρὸν, ὅπως ἀποσύρῃ τὸν περὶ αὐτὸν στρατὸν ἐκ τῶν φρουρίων καὶ ἐξερχόμενος τῆς πόλεως, ἐν ἧ προέβλεπεν ὅτι δὲν ἠδύνατο ἐπὶ πολὺ νὰ διατηρηθῇ, παραδῶσιν αὐτὴν εἰς τὰς φλόγας καὶ τὴν λεηλασίαν. Ἐκδικητικῆς αἰσχροῦ, ἐπιπόνητος ψυχῆς καταγθόνου! Κυματίζουσα ἔτι τῆς λευκῆς σημαίας αἱ εἰρκταὶ ἠνεψήθησαν, καὶ στίφη κακούργων οἰσίων ἐν γερσὶ ὀδῶν ἀνημμένως ἔθετον τὸ πῦρ εἰς διάφορα τῆς πόλεως μέρη καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς συνοικίας καὶ εἶδον τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς σφαγῆς καὶ λεηλασίας. Ἀνεκδιήγητα εἶναι τὰ δεινὰ ἃ ὑπέστησαν κατὰ τὴν ἀποφράδα ἐκεῖνην νύκτα οἱ ἐν τῇ πόλει ὑπολειφθέντες χριστιανοὶ ἀνημούστα οἱ ἐν διαπραχθέντα κακουργήματα, εἰς τὴν

περιγραφῆν τῶν ὁποίων ὀρθοῦνται αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς. Μεγάλως ἐπηνέθη ἡ εὐτολμος διαγωγή τοῦ Ἑλλήνου κυρίου Γουσιού, διευθυντοῦ τῆς Ἀγγλο-αἰγυπτιακῆς Τραπεζίης, ὅστις μὲν προφανῶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ κίνδυνον παρέσχεν ἄουλον ἐν τῇ ὀργρωβίῃ οἰκίᾳ του εἰς πολλοὺς ἔθνους, μετ' ὧν τὴν πρῶταν διηροῦσθη πρὸς τὴν προκυμαίαν. Τὴν ἐπιούσαν ἐνόησεν ὁ Ἀγγλος ναύαρχος ὅτι ἐνεπαύθη αἰσχροῦ καὶ ἀμέσως ἀπεβίβασεν αὐτὰς, ὅπως προληφθῶσιν αἰματηρότεροι σκηναί. Καὶ τοὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ναυτῶν τούτων ἦτο μικρὸς οὐχ ἦττον οἱ εὐτολμοὶ Ἀγγλοὶ διήλθον ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν καὶ τῶν ἐρεπίπων τὰς παθούσας συνοικίας σώζοντας τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους καὶ ἀποκρούοντας τοὺς ἐξηγριωμένους κακούργους, τοὺς δίκην δαιμόνων περιτρέχοντας τὴν πόλιν καὶ καίοντας καὶ λεηλατοῦντας. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐτουφεκίσθησαν ἀμέσως ἐμπρησταὶ συλλεγθέντες ἐπ' αὐτοφῶρον. Τὸ διδακτικὸν τοῦτο μῆθημα καὶ ἡ παρηγορία τῶν Ἀγγλῶν συνετέλεσαν κἄπως εἰς κατενόησιν τῆς ταραχῆς καὶ εἰς καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς, ἧς ἠπειλεῖ νὰ καταστρέψῃ καὶ ἀποτεφρώσῃ τὴν πόλιν ὁλόκληρον. Ὁφείλομεν ἐνταῦθα νὰ μνησθῶμεν καὶ τῶν 120 Ἑλλήνων ναυτῶν, οἵτινες ἀποβάντες εἰς τὴν ἐθρᾶν συνετέλεσαν μετὰ τῶν Ἀγγλῶν εἰς διάσωσιν πολλῶν θυμάτων καὶ πλείστον ὄσων πραγμάτων, τὰ ὅποια εἶχον ἀραρίσει ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν καταστημάτων οἱ κακούργοι.

Ἐν τῷ μεταῦ ὁ φανερῶς κατὰ τῆς νομίμου ἐξουσίας τοῦ ἀντιβασιλέως κηρυχθεὶς ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν Ἀραβὴ πασᾶς μετὰ τοῦ πλείστου μέρους τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ κατώρθωσε νὰ ἀποσυρθῇ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ νὰ καταλάβῃ ὄχυντάν εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας θέσιν, ἔνθα ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν φοβεῖται τῶν Ἀγγλῶν τὴν ἐπίθεσιν. Ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὅστις ἐπ' ἐσχάτων εἶχεν ἀποκτήσει τοιαύτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ πλήθους καὶ ἐπὶ τοῦ στρατοῦ, ὃν ἄγει καὶ φέρει κατὰ βούλησιν, θέλει φαίνεται νὰ παῖξῃ πρόσωπον ἀναμφωτοῦ ἡ κατακτητοῦ τῆς Αἴγυπτου ὀνειρευόμενος δόξαν καὶ δάφνας. Ἄλλ' ἡ Εὐρώπη εἶναι σήμερον σύμφωνος νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τοιαῦτα στοιχεῖα ἀναρχίας ἢ Εὐρώπῃ ἐκρηγύθη κατ' αὐτοῦ, καὶ ἀδύνατος ἢ ἀποθῆ αὐτῆ ἡ παραιτέρω ἀντίστασις. Πῶς ν' ἀντιπαραταχθῇ κατὰ τῶν ἠνωμένων δυνάμεων τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ; Πῶς νὰ συντηρήσῃ τὸν στρατὸν, ὃν συνεκέντρωσε περὶ ἑαυτὸν καὶ ὃν θέλει νὰ μεταχειρισθῇ ὄργανον τῶν φιλοδόξων αὐτοῦ σκοπῶν; Μέχρι τίνος προβαίνει ἡ μαγία τοῦ φαντατικοῦ τούτου δικτάτορος, ὅστις μὲχρι ὀλοφρονίας τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἡγεμόνος ἐσκέπτετο νὰ προβῇ, ἀποδεικνύει ἡ ἐπιστολή, ἢ ἔγραψε πρὸ τοῦ θεομπαρδισμοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν Ἀγγλῶν πρωθυπουργὸν Γλάδστονα καὶ διὰ τῆς ὁποίας τὸν εἰδοποιεῖ ὅτι ἡ πρώτη ἀγγλικὴ σφαῖρα ῥιπτομένη κατὰ τῆς Αἴγυπτου θέλει εἶσθαι τὸ σύνθημα ἀγρίου πολέμου καθ' ὅλην ἐν γένει τῶν χριστιανῶν. Ἐπιδεικτικαὶ φράσεις ἀγύρου! Ἰσως ἢ κατὰ τὰς προλαβούσας ἡμέρας ἀμφίβολος πολιτικῆς τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἐνεθάρρουν κἄπως τὰ φιλόδοξα αὐτοῦ σχέδια ἄλλ' ἦδη ἡ σύμπραξις τῆς Γαλλίας μετὰ τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ αἰγυπτιακῇ ζητήματι ἐξηραλίθη, καὶ αἱ ψηφισθεῖσαι ἐν τῇ βουλῇ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἔκτακτοι πιστώσεις ἀποδεικνύουσι τρανῶς ὅτι αἱ δύο αὐτὰ μεγάλα δυνάμεις δὲν ἔχουσι σκοπὸν ν' ἀφήσωσι νὰ ἐμπαίζωνται ἀτιμωρητῇ ὑπὸ τῶν σιφῶν ἐνὸς Ἀραβῆ. Μετ' ὅτι πολὺ ἐν τοῖς αἰγυπτιακοῖς ὁδοῖς θέλουσιν εἶσθαι συγκεντρωμένοι ἀρκουσαὶ δυνάμεις, ὅπως κατασυντρίψωσι τὴν θρασεῖαν τῆς ἀναρχίας κεφαλὴν καὶ ἐπαναφέρωσι

τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν εἰς τὴν δαινοπαθοῦσαν Αἴγυπτον! Ἐγόντες ὅπ' ὄντιν τὰ μεγάλα συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Αἴγυπτῳ, ἐκπράζομεν τὴν ἐγκάρδιον ἡμῶν εὐχὴν ὅπως ὅσον τάχιστα ῥυθμισθῇ τὸ ἐκχερμαῖς τοῦτο ζήτημα, καὶ ἐπανέλθωσιν οἱ ὁμογενεῖς ἡμῶν ἐκεῖ ὅπου αἱ ἐργασίαι αὐτῶν τοὺς καλοῦσιν, διότι ἡ εὐημερία τῶν μεγάλων ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἑλληνικῶν ἀποικιῶν οὐσιωδῶς ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τῆς κοινῆς πάντων τῶν Ἑλλήνων πατρίδος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Έν Λειψία τῆ 13/25 Ιουλίου 1882.

Τὸ χρηματιστήριον ὁμοιάζει κἄπως τὴν στρουθοκάμηλον, ἧς κατασκευασμένη ἐμπήγῃ τὴν κεφαλὴν τῆς εἰς τὴν ἄμμον καὶ νομίζει ὅτι ἐσώθη ἅμα δὲν θέλει πλέον τῶν ἐθρῶν. Ὅστω καὶ τὸ χρηματιστήριον ἐπιβιβάζεται εἰς τὴν ἐλπίδα καλῆς τῶν δημητριακῶν ἐσοδείας καὶ ἀδιαφορεῖ καὶ διὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ διὰ τὴν βομβολόγησιν τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ διὰ τὴν ναυτικὴν ἐπίθεσιν. Δὲν ἐννοοῦμεν νὰ μεμφθῶμεν διὰ τοῦτο τὸ χρηματιστήριον, ἀπ' ἐναντίας ἐπινοοῦμεν τὴν εὐστάθειαν καὶ πεποιθῆσθαι αὐτοῦ, καὶ θέλομεν ἐν ἄλλοις ἀναφέρει τὰς διαφόρους φάσεις τοῦ ἀπέναντι τοῦ αἰγυπτιακοῦ ζητήματος.

Πινηγρὰ καὶ θαρεῖα ἦτο ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἐν ὅσῳ οἱ ζῶντες διπλωμάται τῶν μεγάλων δυνάμεων ὀμίλου. Ἐκπτώσις ταχέια ἐπὶ ἦλθεν εἰς τὰ αἰγυπτιακὰ χρεώγραφα ἐν Λονδίῳ καὶ ἐν Παρισίοις, ἐν ὅσῳ ὑπῆρχεν ἰδέα ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις ἐπὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ζητήματος ἦθελον παραταθῇ. Ἄμα ὅμως ἐθρόνησεν ἡ φωνὴ τῶν χαλυδόνων διπλωματῶν, ἀπήντησε τὸ χρηματιστήριον διὰ σημαντικῆς ὑφώσεως καθότι ἡ ἀμφιβολία εἶχεν ἀρθῆ, εἶχε λάθει χῶρον πράξις, ἐπιταχύνουσα τὴν λύσιν. Κατόπιν πάλιν ἤρξατο τὸ χρηματιστήριον σκεπτόμενον καὶ ἐνδοιάζον ἅμα ὡς διεδόθη ὅτι ἡ Τουρκία ἐμελεῖ ν' ἀποστείλῃ στρατὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὅτε ὅμως τοῦτο ἀπεδείχθη ψευδὲς ἢ πρόφρον, ὅτι ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐκαλύφθη ὑπὸ ἐρεπίπων καὶ καταστροφῆς, καὶ αἱ δυνάμεις ἐπανειλημμένως ἐξέφρασαν τὰς ἀμοιβαίας εἰρηγικὰς τῶν διαθέσεις, ἐγκατέλειπον τὸ χρηματιστήριον τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ πεποιθῆς ἐπὶ τῇ καλῇ ἐσοδείᾳ παρεδόθη εἰς τὴν ἀνάπαυσιν τῆς νεκρᾶς λεγομένης ἐποχῆς. Διὰ καὶ ὅλγια τὰ σπουδαία, αἱ ἀγοραὶ τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου διετέλουσαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἡσυχαι ἀπαῖ μόνον, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐνεκαίνισθη ἐν Παρισίοις τὸ νέον Δημαρχεῖον, τὸ Λονδίνον ὑπέστη ἔκπτωσιν, καὶ τὰ αἰγυπτιακὰ χρεώγραφα ὑποβόρῳ ἤρξαντο μέχρι τῶν 50.

Ἡ Βιέννη κυρίως εἶναι σήμερον ἡ ἀγορὰ τῆς ὑφώσεως· ἐκεῖ ἐπιδρῶσι κατ' ἐξοχὴν αἱ καλά περὶ τῆς νέας ἐσοδείας θιλιφίαι, αἵτινες πρὸ πάντων ἐπηρεάζουσι τὰς μετοχὰς τῶν μεγάλων οἰκοκομιστηρίων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Ἐπὶ ἦλθε πρὸς τούτους καὶ ἡ εἰδήσις ὅτι μεγάλη ἀγγλικὴ ὁμάς πρόκειται νὰ παραλάβῃ παρὰ τοῦ οἴκου Ρότσχιλδ 20 εκατομμύρια φιορινίων οὐγγρικοῦ δανείου πρὸς 4 1/2, καὶ τοῦτο ἔδωκε τὴν ἐλπίδα νέων μεγάλων ἐπιχειρήσεων, ὅπως ἀνεπτέρωσεν τὸ θάρρος. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα εἶναι πομφόλυγες, ἅς ἡ νεκρὰ ἐποχὴ ὄθει πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Αὐστρίας, περὶ ἧς διεδόθη ὅτι ἔνεκα τῶν μετὰ τῆς Αἴγυπτου σχέσεων τῆς ὑπέστη ζημίας, δὲν ἔπαθε τοιαύτας ὀσαστάς διεδόθη ὅτι ὁ λιμὴν τῆς Ταργέστης ἐξημιάθη.

ἐπομένως μικρὰ ἔκπτωσις. Κακὴν ὅμως ἐντόπωσιν παρήγαγεν ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀσφαλιστικῆς Τραπεζίης "ἡ Πατρίς". Ἡ ἑταιρία αὕτη, ἧς τὸ διοικητικὸν συμβόλιον σύγκειται ἐξ ἀριστοκρατῶν καὶ γνωστῶν τραπεζιτῶν, ἔδωκε κατὰ τὸ παρελθὸν ἀκόμη ἔτος καλὸν μέρισμα· σήμερον ὅμως διαδέδοται ὅτι τὸ ὑποθετικὸν ἀποθεματικὸν αὐτῆς κεφάλαιον κατηγαλῶθη πρὸς κάλυψιν τῶν μεγάλων δαπανῶν καὶ τῶν ζημιῶν, καὶ ὅτι εἰς κεφάλαιον ἀποθεματικῶν 1 1/2 εκατομ. φιορινίων ὑπάρχει ἔλλειμα 700 χιλ. φιορινίων. Ἐν τῇ τεταραχμένῃ γενικῇ συνελείπει τῶν μετῶν τῆς Τραπεζίης ταύτης ἀπερασίθη νὰ γείνη συγχώνεσις αὐτῆς μετ' ἄλλου καταστήματος τοιοῦτου εἶδους καὶ νὰ ἀεθρηθῶσι τὰ ἀσφαλιστρα κατὰ 10 ἢ καὶ 12%. Αἰτία δὲ τῆς τοιαύτης καταπτώσεως τῆς ἑταιρίας ταύτης ἦσαν τὰ ὑπεροχὰ ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως (περίπου 60% τοῦ ἀκαθάρτου εισοδήματος) καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι ζημιαί.

Τὰ γερμανικὰ χρηματιστήρια ἀκολουθοῦσι τὸ τῆς Βιέννης πρὸ πάντων. Ἐκτὸς τῶν μετοχῶν τῶν σιδηροδρομῶν ζητοῦνται καὶ αἱ μετοχαὶ τῶν μεταλλευτικῶν ἑταιριῶν, καθότι ἐνδοιάζεται ἔργοντιν πανταχόθεν αἱ εἰδήσεις περὶ τῆς μεταλλευτικῆς βιομηχανίας. Ἀπὸ καιρῶν εἰς καιρὸν καὶ τὰ ῥωσικὰ χρεώγραφα ἀναλαμβάνουσι, καὶ τοῦτο συνεπαίει τὸν καλὸν τῆς ἐρεσιενῆς ἐσοδείας θιλιφίαι. Κατὰ πόσον αἱ θιλιφίαι αὗται ἢ ἀνταποκρίθωσιν εἰς τὰς προστάσεις τῶν κερδοσκόπων, τοῦτο εἶναι ζήτημα, τὸ ὅποιον ἀκόμη "καίται ἐν γρόνθαι Διός."

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Αἱ ζημιαὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ὁ τύπος καὶ αἱ τηλεγραφικαὶ ἐκθέσεις ἐμεγάλυναν τὰς ζημίας ἢ ἐπέστη κατὰ τὰς τελευταίας ἀποφράδας ἡμέρας ἡ δυστυχὴ πόλις τῆς Ἀλεξανδρείας. Αἱ ζημιαὶ εἶναι θεσθαῖος μέγισται, ἀνυπολόγητοι· δὲν εἶναι ὅμως ἡ ἐντέλεια καταστροφῆς, ἢν παρέστησαν ἡμῖν αἱ πρῶται ἐκθέσεις. Ἐκ θετικῆς πηγῆς μαθάνομεν μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν ὅτι οἰκοδομαὶ μεγαλοπρεπεῖς, καταστήματα εὐρωπαικὰ, ναὶ καὶ σχολεῖα διεσώθησαν ἐκ τῆς οἰκίης καὶ φρικώδους πυρκαϊᾶς, ἧς ἐλουραίνετο ἐπὶ ἡμέρας τὴν πόλιν ἐκεῖνην. Ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Προξενίων τοῦ Δικαστήριον, ἡ λέσχη Μεχμέτ Ἀλῆ, ἡ οἰκία St. Marc, ἡ ἀγγλικὴ Ἐκκλησία διεσώθησαν. Ἡ ὁδὸς Σερῖφ παρὰ ἔπαθε ζημίας ἀλλ' εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς. Ὅλα δὲ αἱ οἰκοδομαὶ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Χρηματιστηρίου ἔμειναν ἀβλαβεῖς. Τὸ μέγα μαγαζεῖον Μονφερράτου εἶναι ἀνοικτὸν καὶ ἐργάζεται· τὸ τηλεγραφεῖον εἶναι ἀνεπαφικὸν καὶ ὁ τηλεγράφος λειτουργεῖ. Αἱ μεγαλοπρεπεῖς οἰκίαι Ἀντωνιάδου, Τσοῦρου, Δαχᾶν κ. ἄλ. διεσώθησαν ὡσαύτως καὶ τὸ κατάστημα τῆς Αἰγυπτιακῆς Τραπεζίης, ὅλα αἱ ἐκκλησίαι, τὸ Προξενεῖον τῆς Ἰταλίας, τὰ Νοσοκομεία, τὸ κατάστημα τοῦ Crédit Lyonnais, ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρομοῦ, τὸ θέατρον, τὸ ὑδραγωγεῖον κ. ἄλ. Τὸ χωρίον Ῥάμι οὐδὲν ἔπαθε. Τὸ προξενεῖον τῆς Πορτογαλλίας, τὰ μαγαζεῖα τῆς Πλατείας τοῦ Ἀγίου ἐλεηλατήθησαν. Ἡ ὁδὸς τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέους ἐσυρπολήθη ἐν μέρει· τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ Σερῖφ καὶ τῆς τοῦ Ταχυδρομείου εἶναι σφοδρῶς ἐρεπίπων, ὡσαύτως καὶ τὸ Προξενεῖον τῆς Ἀγγλίας, τὸ ἐμπορικὸν Τοπογραφεῖον, καὶ ὅλα σχεδὸν αἱ οἰκίαι τῆς λεωφόρου Ῥάμι.

Ἡ φαισίτιον φαινόμενον. Φαινόμενον ἡφαισίτιον ἐνθουμίζον κατὰ τὴν ἀρχαίαν καταστροφὴν τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἀναφέρεται λαθὼν χῶρον ἐσχάτως πλησίον τῆς Ταρσοῦ. Ἴδου πῶς περιγράφει αὐτὸ ἡ ἀραβικὴ ἐφημερίς "Ἐλ Τσαβαῖθ", ἐξ ἧς ἀποστέμμεν τὴν ἐξῆς περιγραφὴν·

Εἰς ἀπόστασιν τριῶν ὡς ἑξήμισθα ὠρῶν ἀπὸ τῆς Ταρσοῦ ὑπάρχει ὄρη πεδῖον. Κατὰ Ἰαλὰ καλούμενον καὶ ἐπὶ μίλια πολλὰ ἐν μέσῳ ὑψηλῶν ὄρων ἐκτείνόμενον. Τὴν 18^{ην} τοῦ παρελθόντος ἡμέρας οἱ κάτοικοι τοῦ ὄρη πεδίου ἤκουσαν αἰφνης ὑπόγειον θόρυβον τοσοῦτον ἰσχυρόν, ὥστε ἐντρομοὶ ἐξῆλθον τῶν οἰκιῶν, ζητούντες σωτηρίαν ἐν ὑπαίθρῳ.

Κατελήφθησαν δὲ ὑπὸ φρίκης ἰδόντες ὅτι τὸ ὄρη πεδῖον ὁλόκληρον, ὕψωθεν ὡς διὰ μαγικῆς δυνάμεως ἐπὶ ἐξ πόδας, διεσπάρθη μετὰ φοβερὰς ἐκπυροκροτήσεως ὡς ἄκωδωστῆ γῆνιη πομφόλυξ. Ἐκεῖ ὅπου πρὸ μικροῦ ὑπῆρχε πεδιάς εὐφορος καὶ χλοερὰ ἠνεψήθη θαβεία, χαινούσα φάραγι, ἐξ ἧς ἀνέβλυζεν ὕδωρ ἀκαθάρατον καὶ ἀλυμρὸν μετὰ τοσαύτης ὀσμῆς, ὥστε σχεδὸν ἐν ῥοπῇ ὕψωθεν ἐσχηματίσθη λίμνη εὐρεία. Δύο οἰκίαι χωρικαὶ εὐρισκόμεναι ἐν τῇ θέσει ἐκεῖνῃ οὐ μόνον κατέπεσον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν ἄφαντον ἐντὸς τοῦ γαινοῦτος ῥήγματος ἐπὶ τῶν περιεχομένων αὐτῶν. Αἱ ὑπόγειοι ἐκπυροκροτήσεως ἐξηκολούθουν ἐπὶ ὄραν ἰκανῶν· δειλοὶ δὲ τινες ἄνθρωποι κατελήφθησαν ὑπὸ τῆς οἰκίας ἐκτείνοντες ὅτι ἐπέστη ἡ συντελεῖα τῶν αἰώνων. Ἐπὶ μίλια ὁλόκληρα ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦτο πεπληρωμένη ἀφορήτων θειούχων ἀτμῶν, καὶ μόλις μετὰ παρέλευσιν ὠρῶν τινῶν ἐφαίνετο ὅτι τὰ ὑπόγεια στοιχεῖα ἤρξαντο ἡσυχάζοντα. Ἐν τῷ μεταῦ ἐφάσαν ἐν Ταρσοῦ ἐπιτροπῆ, ἧς ἀμέσως προέβη εἰς καταμετρήσεις καὶ ἐθεθαίωθη ὅτι τὸ ὕδωρ ἐξηκολούθει ἀναβαίνον. Τὸ ὕδωρ τοῦτο ἦτο ἀλυμρὸν πολὺ καὶ θερμάτατον. Ἡ αὕτη ἐφημερίς προσθέτει ὅτι ἡ αὐξήσις τοῦ ὕδατος ἐξηκολούθησεν ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, καὶ ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐν τῇ θέσει ἐκεῖνῃ θέλει σχηματισθῇ μεγάλη ἀλυμρὰ λίμνη. Καθ' ἣν ὄραν συνέβαινον τὰ ὅλως ἔκτακτα ταῦτα φαινόμενα παρὰ τὴν Ταρσὸν ἐν Σμόρνῃ, ἐν Χίφ καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ Παρνασσοῦ, ἠδυσώθησαν ἰσχυρὰς τῆς γῆς δονήσεις.

Νόθευσις τοῦ ἐλαίου. Μία τῶν νοθεύσεων τῶν τελευταίων τούτων ἐτῶν εἶναι ἡ νόθευσις τοῦ ἐκ τῆς ἐλαίας ἐλαίου, ἢν ὀφείλομεν εἰς τοὺς φιλοχρηματικούς Ἀμερικανούς. Μέχρι πρὸ μικροῦ οἱ σπόροι τοῦ θάμβακος ἐρίπτοντο ὡς ἐντελῶς ἄχρηστοι. Ἐν Ἀμερικῇ ἐπενοήθη κατὰ πρῶτον ὁ τρόπος τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῶν, καὶ τῆς διὰ ἐκβλίψεως παραγωγῆς ἐλαίου, δι' οὗ μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας νοθεύεται τὸ ἐκ τῆς ἐλαίας ἔλαιον. Ἐκ χιλίων χιλιogramμων σπόρων ἐκβλίθονται 133 χιλιόγραμμα ἐλαίου, χρησιμεύοντα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ σάπυκος καὶ τῶν χρωμάτων, πολλάκις δὲ καὶ εἰς φωτισμὸν. Σήμερον παράγονται ἐν Ἀμερικῇ 70 χιλιάδες ἐκατομύρια τοιοῦτου θαμβακαλαίου, ὃν τὰ 2/3 μεταφέρονται εἰς Εὐρώπην πρὸς νόθευσιν τοῦ κοινοῦ ἐλαίου. Δυστυχῶς δυσκολοτάτη ἀποβαίνει ἡ ἀνακάλυψις τῆς σπουδαίας ταύτης νοθεύσεως.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΧΕΙΡΟΥ.

Τὸν Ἀλέξανδρον Δουμᾶν, τὸν διαπρεπῆ μυθιστοριογράφον, κατηγοροῦσι ὡς εἰς ἄκρον φιλόγυρον. Αὐτὸς ὅμως προσπαθεῖ διὰ παντὸς τρόπον ν' ἀπαλλαγῇ τῆς κατηγορίας ταύτης καὶ προσποιεῖται συγχρόνως ἀδιαφορίαν πρὸς τὰ χρέ-

ματα. "Ἐν τινι ἐσπερίδι ἐδιηγήτο κατ' αὐτὰς, ὅτι εἰς τὸ διάστημα τῶν τελευταίων δύο ἐβδομάδων εἶχε ζημιωθῆ εἰς ἐπιχειρήσιν τινα 25 χιλιάδας φράγκων, "καὶ ὅμως, προσέθηκεν, οὐδὲ λέξις εἶπον περὶ τούτου". — Τὸ πιστεύω, ἀπήντησε Ἰωσήφους τις εὐρισκόμενος ἐκεῖ· ἡ μεγάλη λύπη εἶναι πάντοτε σιωπηλῆ.

Ἡ χαρῖσσα θαρονίς Σ... παρεπονεῖτο εἰς τινα φίλην τῆς περὶ τῆς υπερβολικῆς θλακίας τοῦ συζύγου αὐτῆς.

— Ἄλλὰ τὸν ἐγνωρίζεις πρὶν τὸν ὑπάνδρουθῆς, παρετήρησεν ἡ φίλη· ἔπρεπε νὰ ἐνοήσῃς τὴν ἄλλεψιν τῶν δυνατοῦτων τοῦ δυνάμενον.

— Δυστυχῶς, φίλτάτη μου, οὐδεὶς μοι τὸ εἶπε προηγουμένως.

<

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STR. 19. LEIPZIG.

EAU DE COLOGNE.

[135

Τὸ ἄριστον καὶ μόνον γνήσιον κατὰ τὰς πρωτοτύπους συνταγὰς τοῦ ἐφευρετοῦ κατασκευαζόμενον Ὑδωρ τῆς Κολωνίας εὐρηται παρὰ τῇ Κυρίῳ

ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΡΙΑ ΦΑΡΙΝΑ

JÜLICHS-PLATZ No. 4

ἐν ΚΟΛΩΝΙΑ,

προνομιούχῳ προμηθευτῇ πολλῶν αὐτοκρατορικῶν καὶ βασιλικῶν αὐλῶν, κατόχῳ τῶν μεταλλίων καὶ θραβείων πασῶν τῶν παγκοσμίων ἐκθέσεων. Ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν ἀγοραστῶν, ὅτι ἐκάστη φιάλη τοῦ ἀρωματικοῦ τούτου ὕδατος δέον νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα **Johann Maria Farina**, καὶ τὴν διεύθυνσιν.

Jülich-Platz No. 4.

EN BIENNE.

EN BIENNE.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ!

ΙΑΤΕ ΚΑΙ ΑΠΟΡΗΣΑΤΕ!

Οἱ πράκτορες τῆς πτωχεύσεως τοῦ μεγάλου Ἑγγλο-Βρετανικοῦ ἐργαστασίου πωλοῦσιν ὅλας τὰς πραγματείας των μὲ μεγάλην ἔκπτωσιν. Ἐμβάζων τις τὸ ποσὸν 20 φράγκων (ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ὅπου τοῦτο γίνεται) λαμβάνει πολυτελῆ συσκευὴν τραπέζης ἐκ τοῦ ἀρίστου ἁγγλο-βρετανικοῦ μετάλλου, κοστίζουσαν ἄλλοτε 80 φράγκα. Πᾶς πρᾶξιμος λαμβάνει καὶ ἔγγραφο ἐγγύησιν περὶ διατηρήσεως τῆς λευκότητος τῶν σκευῶν ἐπὶ δέκα ἔτη.

- 6 μαχαίρια τραπέζης μὲ ὠραίας λεπίδας,
- 6 περόνια μονοκόμματα,
- 6 κοχλιάρια τῆς σοῦπας ἐκ τοῦ ἁγγλο-βρετ. μετάλλου,
- 6 κοχλιάρια τοῦ καφέ ἐπίσης,
- 1 μέγα κοχλιάριον τῆς σοῦπας
- 1 βαρὸ κοχλιάριον διὰ τὸ γάλα,
- 6 ἀκουμπιστήρια τῶν μαχαιρῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου,
- 6 ἁγγλικὰ φιλιτζάνα,
- 1 πιπεροθήκη ἢ ζαχαροθήκη,

- 6 κομψῶς ἐργασμένα φιλιτζάνα,
- 6 ὠθήκας,
- 6 κομψὰ κοχλιάρια διὰ τὰ ὠά,
- 4 ζαχαροθήκας μικρὰς,
- 1 τρυπητὸν τοῦ τείου,
- 2 πολυτελῆ κανδιλιέρα διὰ τὴν αἴθουσαν,
- 64 τεμάχια ἐν ὅλῳ.

Εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ παρούσα γνωστοποίησίς μου δὲν βασίζεται ἐπὶ ἀγυρτίας ὑποχρεοῦμαι δημοσίᾳ, ἐὰν ἡ συσκευὴ αὕτη δὲν ἀρέσῃ τῇ ἀγοραστῇ, νὰ παραλάβω αὐτὴν πάλιν. Ὁ ἐπιθυμῶν λοιπὸν ν' ἀγοράσῃ πράγματα χρῆσιμα καὶ καλὰ ἀντὶ τῶν χρημάτων του, ἅς ἀποταναθῇ, ἴσῳ ὑπάρχουσιν ἀκόμη τοιαῦτα συσκευαί, μετὰ πάσης πεποιθήσεως καὶ κατ' ἐθέλειαν πρὸς τὸν

J. H. Rabinowicz εἰς Βιέννην,

Κεντρικὴν ἀποθήκην τοῦ Ἑγγλο-βρετανικοῦ ἐργαστασίου

WIEN II. SCHIFFAMTSGASSE 20 a.

Παρ' ἐμοὶ εὐρηται, ἀντὶ 50 centimes τὸ κοστίον, καὶ κόνις ἀξιόλογος πρὸς καθαρισμὸν τῶν σκευῶν τούτων.

für Familien und Lesecirkel, Bibliotheken, Hotels, Cafés und Restaurationen.

Probe=Nummern gratis und franco.

Abonnements-Preis vierteljährlich 6 Mark. — Zu beziehen durch alle Buchhandlungen und Postanstalten.

Expedition der Illustrirten Zeitung in Leipzig.

ΕΛΛΗΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

[182

διδάκτωρ Γερμανικοῦ Πανεπιστημίου (μὲ τὸν βαθμὸν "λίαν καλῶς") κάτοχος τῆς Γερμανικῆς, τῆς Γαλλικῆς καὶ ἐν μέρει καὶ τῆς Ἀγγλικῆς, δέχεται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου πρόσκλησιν ὡς Διευθυντῆς ἢ Καθηγητῆς δημοσίου Γυμνασίου ἢ ἰδιωτικοῦ Σχολείου ἐν Ἑλλάδι, Τουρκίᾳ ἢ, κατὰ προτίμησιν, ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ παρὰ τινι τῶν μεγαλειτέρων Ἑλληνικῶν κοινοτήτων.

Πλειοτέρας πληροφορίας δίδει ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἑσπέρου.

Η ΝΕΑ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΥΞΙΣ,

προνόμιον τοῦ καθηγητοῦ **KLINCKERFUES,**

ἀναγγέλλει ἄνευ ὑπολογισμοῦ τινος μετὰ καταπληκτικῆς ἀκριθείας τὴν ἐπερχομένην τοῦ καιροῦ μεταβολὴν. Τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον καὶ μόνον, τὸ ὁποῖον καὶ ὑπὸ ἐπιστημονικῆν καὶ ὑπὸ πρακτικῆν ἔποψιν ἔχει πραγματικὴν ἀξίαν. Τιμὴ αὐτοῦ μάρακι 50 ἤτοι φράγκα 62.50 ἢ λίραι ἁγγλ. 2½. Προγράμματα ἀποστέλλονται δωρεάν. Εὐρηται μέχρι νεωτέρας εἰδοποιήσεως μόνον παρὰ τοῖς

Κυρίοις **BIERNATZKI** καὶ Σ^ς ἐν **ΑΜΒΟΥΡΓΩ**, κατόχοις τῶν προνομιούχων τούτων ἐργαλείων.

[158

ΤΟ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ

ἀναδέχεται τὴν ταχειᾶν καὶ κομψὴν ἐκτέλεσιν παντὸς ἔργου ἐπιστημονικοῦ, εἰκονογραφικοῦ καὶ ἄλλων. Πρὸς δὲ καὶ ἐκτύπωσιν εἰς

ΤΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

μετ' ἀρίστης καὶ ἀκριβεστάτης ἐκτελέσεως καὶ ἐπὶ τιμαῖς λίαν συγκαταβατικαῖς.

[110

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ ἐπανειλημμένως ζητεῖται ὁ πρῶτος Τόμος τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ, τοῦ ὁποίου τὰ τεύχη ἐξηγνήθησαν, ἡ Διεύθυνσις γνωστοποιεῖ ὅτι θέλει προβῆ εἰς ἀνατύπωσιν αὐτοῦ, ἅμα ὡς συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν, ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς κάλυψιν τῆς δαπάνης. Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσι τὸν Α'. Τόμον νὰ εἰδοποιήσωσι περὶ τούτου ἐγκαίρως τὴν Διεύθυνσιν (**LEIPZIG, ELSTER-STRASSE No. 19**). Ἡ τιμὴ τοῦ ἀνατυπωθέντος πρώτου Τόμου ἔσεται ἡ αὕτη, ἡτοιφράγκων τεσσαράκοντα, ἄνευ προσθήκης ταχυδρομικῶν τελῶν.

Συντάκτης· Δρ. **Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ** ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ. **ELSTER-STR. 19.**

Χαρτοπωλεῖον· **Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ** ἐν Βερολίνῳ καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· **Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ** ἐν Λειψίᾳ.